

Rivera regala els escons a canvi del 155

El líder de Ciutadans s'atribueix el rol de cap de l'oposició per "servir Espanya"

Pablo Iglesias allarga la mà a Pedro Sánchez per arribar a acords de govern

Mor al Trueta un nadó prematur a causa d'un brot infecciós

Salut ho deslliga del cas del Vall d'Hebron

FINQUES Pous

Ei propietari!
No perdís el temps,
tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 8 de maig del 2019. Any XLIV. Núm. 14991 - AVUI / Any XLI. Núm. 13861 - EL PUNT

L'ESPORTIU

Reincidents

ESCOMBRATS • El Liverpool goleja el Barça (4-0), que cau lamentablement en la Champions

ANTECEDENT • Els blaugrana repeteixen el desastre de la temporada passada a Roma

Leo Messi, preocupat i abatut, no va poder fer res per salvar els blaugrana del desastre ■ ENRIC POWELL / EFE

NACIONAL

P18-20

Determinats a votar l'1-0

Dinou testimonis confirmen que els veïns es van autoorganitzar

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 10.00 h

Tot el judici de l'1-0, en directe a El Punt Avui TV. Avui, a partir de les 10.00 h

Nacional

P6,7

Els partits ultimen la segona volta electoral del 26-M

Tot a punt per a les europees i municipals

Nacional

P25

L'Audiència manté en llibertat Benítez

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

L'anàlisi de

P12,13

Castelldefels

El temor a un possible tripartit de dretes

Cap de llista del PP a Barcelona

P14-16

Josep Bou

"Colau ha donat benzina a maners, ocupes i narcopisos"

Hi ha guerrers que neixen sense armadura

Descobreix-ho a www.ambtucomacasa.com

Ajuda'ns a crear el nou Centre de Neonatologia Avançada Vall d'Hebron.

Col·labora!

#BornToBeExtraordinary

Amb l'empuls de i la col·laboració de

Vall d'Hebron

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

L'adeu de José Enrique Millo

Fa alguns dies, Enric Millo va anunciar, a través del seu compte de Twitter, que havia estat nomenat secretari general d'Acció Exterior de la Junta d'Andalusia. L'aterratge a la nova destinació no ha estat precisament plàcid. La diputada del PSOE Ángeles Ferriz es va mostrar consternada per la notícia i va dir que la darrera cosa que els faltava veure és que "per portar les relacions internacionals de la comunitat es col·loqués un senyor que ni és d'Andalusia ni té cap vincle amb Andalusia ni coneix Andalusia", una afirmació que, dita en paraules d'un polític espanyol, no és ni xenòfoba ni supremacista. Tant el PSOE com Vox també van acusar-lo de no fer contrició del seu passat "catalanista" i d'haver estat excessivament tou en la gestió de l'1 d'octubre. L'ex-presidenta Susana Díaz hi va afegir que era inaudit que la veu d'Andalusia fos un polític que havia estat dirigent de CiU en l'època de Jordi Pujol i que va ser el "responsable" del dia "més

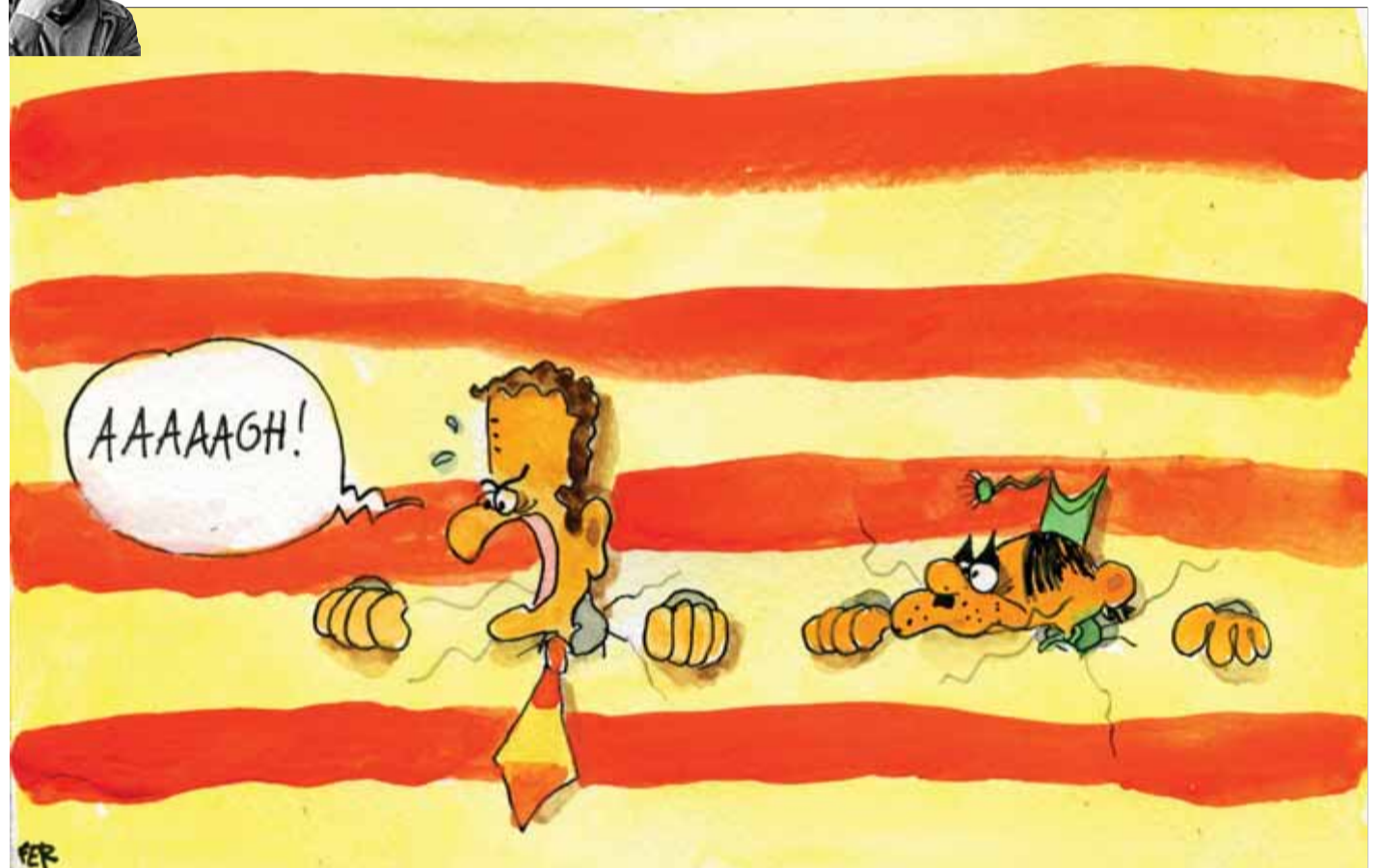
Millo ha passat de CiU al PP, de Catalunya a Andalusia, de delegat de Treball a secretari d'Acció Exterior i de dir-se Enric a José Enrique.

vergonyós" d'aquest país, com va ser el del "semireferèndum de les urnes de plàstic"; una valoració que va coincidir amb la de la portaveu de Vox, que va acusar Millo de "permetre un referèndum d'autodeterminació". Així que ja ho veuen. Des d'aquí ens pensàvem que l'exdelegat del govern, ampolla de Fairy o porra en mà, havia fet neteja i penitència del seu passat convergent, i fins i tot sospitàvem que la seva actuació a la sala del Suprem havia estat un mèrit suficient per guanyar-se el cel o una ambaixada al Vaticà. Però resulta que no ha servit ni tan sols per aterrar amb placidesa en un país tan acollidor com Andalusia. En tot cas, no cal que ens preocupem. Les paraules se les enduu el vent i allò més rellevant és que Millo podrà prosseguir una llarga i fructífera trajectòria política que va començar fa més de 28 anys i que ha estat marcada per un instint il·limitat de supervivència i una capacitat camaleònica que l'han portat de CiU al PP, de Catalunya a Andalusia, de delegat de Treball a secretari d'Acció Exterior i de dir-se Enric a José Enrique.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

"Problemista"

Alguns sostenen que l'intent de la Junta Electoral Central d'impossibilitar que Carles Puigdemont, Clara Ponsatí i Antoni Comín poguessin presentar-se a les eleccions europees que se celebraran d'aquí a tres dies ha acabat beneficiant els afectats perquè tenen una part de la campanya resolta, de tant com s'han mantingut en primer pla fins a aconseguir que unes altres instàncies judicials rectificassin l'impediment. No n'estaria tan segur. La Junta Electoral, organisme censor, es va pronunciar el dilluns posterior al diumenge de les últimes eleccions generals. Segons totes les opinions, els resultats que aquests comicis van oferir, aquí i a Espanya, s'han d'interpretar en el sentit que la gent, el votant, no vol en general més embolics i opta pel diàleg i l'entesa dels partits que són favorables a aquestes virtuts polítiques. La Junta Electoral ha obligat Puigdemont i els seus a fer moltes contorsions i emetre moltes opinions desfavorables de la justícia espanyola i, en general, del sistema democràtic vigent. L'embolic, forçat, s'ha fet present. Puigdemont,

“Puigdemont té un dimoniet, i la Junta Electoral és un dimoni gros

que s'havia mostrat favorable a la tensió, s'ha hagut de tensar per fer valer els seus drets electorals. En traurà un rèdit? Dissabte va ser entrevistat a TV3. Puigdemont és un home intel·ligent. No feia cara de felicitat electoral, davant el nou conflicte. El periodista Joan Tapia, que és un dels que creuen que la Junta Electoral ha beneficiat el nostre home a Waterloo, deia, per aquest motiu, que Puigdemont té un àngel de la guarda. Jo diria que té un dimoniet i que la Junta Electoral és un dimoni gros.

Diumenge, l'ANC es va pronunciar a favor de la declaració unilateral d'in-

dependència. Ja en vam fer una, o la vam intentar, amb el resultat que hi ha gent a la presó i a l'exili. Dissabte, Puigdemont va fugir d'estudi quan l'entrevistadora, que sabia, com ell, la directriu de l'ANC de l'endemà, li va preguntar què opinava de la reedició.

Per casa corrien unes làmines molt antigues que representaven uns soldats de l'exèrcit espanyol anterior a la guerra de Cuba. Eren uns retallables que ningú no havia retallat mai perquè feien més bonic sencers. A la part inferior, el peu d'impremta deia: "Paluzie, Olot". Fa anys vaig preguntar a Elisenda Paluzie, actual presidenta de l'ANC, si l'autor de les làmines era parent seu. Ho era, per línia directa. L'olotí Esteve Paluzie Cantalozella (1806-1873) va ser impressor, pedagog i autor de llibres per a nens. El seu fill, Josep Paluzie Lucena (1860-1938), va ser enginyer, esperantista, escaquista i, segons llegeixo en un petit apunt biogràfic, "problemista". Problemista vol dir que plantejava dificultats, tant en els escacs com en altres jocs mentals. L'objectiu era que els problemes fossin resolts, és clar.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castellón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/tvakcd>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

La lliçó de De Gispert

Com que ho he titulat així –“La lliçó de De Gispert”–, molts de vos-
tès es podrien pensar que els par-
lo de la lliçó que l'expresidenta del Par-
lament ens ha donat a tots renun-
ciant, sense estirabots i reconeixent
l'error, a la Creu de Sant Jordi que li
havia concedit el govern de la Genera-
litat. Però no em referia a això. O no
només a això. Em referia, sobretot, a
la lliçó que cal treure de tot plegat. A
com en som (o podem ser), d'incon-
scients quan fem ús de les xarxes so-
cials. De Gispert es mereixia rebre la
distinció tant o més que la resta d'ex-
presidents del Parlament que han
exercit el seu càrrec amb equanimitat,
i és cert que ha estat objecte d'una
campanya dels qui ella anomena “pro-
fessionals de la crispació”. Però també
és ben cert que va repiular la famosa
piulada que barrejava Girauta, Arri-
madas, Millo i Montserrat amb l'aug-
ment de l'exportació del sector porcí

“Si en comptes
de mòbils i piulades
a la xarxa anéssim
amb pistoles i bales,
seríem tots morts

català. A De Gispert l'han sotmès, cer-
tament, a tota una campanya de des-
prestigi. “Hi ha hagut un daltabaix
exagerat [...] encara que fos tergiver-
sant el que jo havia escrit i silenci-
ant les meves explicacions”, es lamentava
en un escrit publicat ahir en aquest
diari. Cert. Hi ha hagut una campanya

externa –i interna– perquè, aprofitant
la feblesa de l'expresidenta, es podia
atacar el govern i l'independentisme
en general. Dit això, però, el cert és
que De Gispert es podria haver estal-
viat la piulada. Aquesta i, és clar, totes
les que aquests dies la premsa (sobretot
determinada premsa) s'ha encarregat
de ressuscitar. I la lliçó és aquesta.
Núria de Gispert ha descobert, ai las,
que les xarxes socials no són sinònim
d'impunitat. Hi ha piulades molt pit-
jors que les que ha fet ella (i algunes,
curiosament, provinents de forma-
cions que l'han atacat aquests dies),
però les seves hi són. I eren estalvia-
bles. És la xarxa. La xarxa on sembla
que tot es permès, on tot és instantani
i on no es pren consciència dels efec-
tes. Si en comptes d'un mòbil i una
piulada anéssim tots amb una pistola i
una bala, seríem tots morts. A la xar-
xa, abans de disparar, un també s'ho
ha de rumiar dos cops. I no tot s'hi val.

EDITORIAL

La Terra es consum

La degradació del planeta
Terra avança sigil·losament i
inexorable esperant que la humani-
tat sigui capaç de prendre'n plena
consciència i de posar-hi fre, en un
acte si més no de supervivència. Els
síntomes són diversos i perfecta-
ment perceptibles per a tot aquell
que vulgui percebre'ls. L'últim és el
macroestudi que acaba de fer pú-
blic l'ONU, segons el qual un milió
d'espècies d'animals i plantes
(25% del total) estan en perill d'ex-
tinció i a un ritme mai vist com a
conseqüència directa de l'acció hu-
mana sobre el planeta.

No és un informe més, és el més
complet que s'ha fet en aquest ter-
reny, elaborat a partir de 15.000 es-
tudis anteriors, amb la participació
d'un centenar llarg de científics de
50 països, que han analitzat i descrit
l'impacte de l'activitat humana en
els últims 50 anys sobre la natura,
les alteracions que hi ha ocasionat i
les conseqüències. El procés que en-
llaça creixement de població, de-
manda d'aliment i energia, sobreex-
plotació dels recursos naturals, aug-
ment de la contaminació i canvi cli-
màtic provoca un desgast de la natu-
ra imparable i inexorable, que ame-
naça la biodiversitat del planeta i po-
sa en risc el futur de la humanitat.

La solució s'ha de basar a assumir
la realitat del diagnòstic i reconèixer-
ne les causes i la responsabilitat. És
una evidència que el model de pro-
ducció i consum que ha impulsat el
progrés de la humanitat, n'és ara la
principal amenaça. Per això cal cor-
regir-lo, modificar els paradigmes de
riquesa i creixement, amb criteris de
qualitat de vida, de sostenibilitat i de
respecte pel medi ambient que per-
metin un canvi de rumb en el con-
sum d'energia, la mobilitat, l'alimen-
tació, l'ús de l'aigua o de la terra. És
una reacció imprescindible, que no
més es farà a partir de la pròpia res-
ponsabilitat i de l'exigència als nos-
tres governants.

De reüll

Emma Ansola

De socis a rivals

Pedro Sánchez s'ha tornat a trobar, després de la
campanya electoral més insultant que es recorda,
amb els seus principals adversaris, Pablo Casado i Albert
Rivera. Han estat dues reunions protocol·làries en què els
dos dirigents que van perdre les eleccions han presentat
credencials i full de ruta. El no a la investidura del
candidat socialista estava assegurat; però, tal com s'ha
desenvolupat la campanya electoral, aquest intercanvi
de posicions ha permès visualitzar la primera inflexió en
la política del PP i Cs que cal tenir en compte a les portes

Casado vol
liderar
l'oposició
i Rivera
s'apunta a
l'esbrancada

d'un nou període electoral. El teló ha
baixat i Casado i Rivera s'han
presentat ara davant Sánchez com
uns dirigents pactistes en temes
que fins ara els tenien enfrontats,
com ara la situació catalana.
Casado, sense mencionar el 155,
ofereix els seus 66 diputats, majoria
absoluta, a qui fins fa poc era “un
traïdor” i ho fa per consensuar un pla per a Catalunya. Els
57 de Rivera, també majoria absoluta, es destinen
concretament a l'aplicació immediata del 155 i evitar “els
talls a l'autopista dels CDR”. Són els regals sota el braç
amb què es presenten davant Sánchez conscients que la
seva lluita ara és una altra. Han deixat de ser socis per
convertir-se en rivals i aconseguir el protagonisme en la
bancada de l'oposició. Casado, més ben assegut, abaixa
el to per conservar la primera fila. Rivera sembla que
optarà per liderar l'esbrancada fent novament ús de
mentides i exageracions.

Les cares de la notícia

EXPROFESSOR

Joaquim Benítez

Condemnat en llibertat

La secció 21 de l'Audiència Provincial ha deixat en lli-
bertat el pederasta Joaquim Benítez, tot i haver-lo
condemnat a 21 anys de presó i 13 d'inhabilitació per
a la docència, perquè no veu risc de fugida i la sen-
tència encara no és ferma. Casos com aquest de-
mostren que la justícia no és igual per a tothom.

DIRECTOR ARTÍSTIC DEL LICEU

Víctor Garcia de Gomar

La força de l'òpera

Aquest és el lema de la pròxima temporada del Liceu
(2019/20), la del 20è aniversari de la reobertura del
teatre i amb nou director artístic. La programació in-
clou clàssics de repertori (Turandot, Aïda, Carmen o
el Barbero de Sevilla) i estrelles de la lírica com la so-
prano Anna Netrebko i el tenor Juan Diego Flórez.

MÚSIC

Joan Rovira

El tercer disc

El músic ebrenç, artista revelació dels premis Ender-
rock del 2016, continua creixent amb la seva peculiar
mescla de cançó d'autor i mestissatge festiu, ara
amb un tercer disc, *Dies millors*, que s'afegeix a *Peix
Sense Espina* (2015) i a *Encara tenim temps* (2017), i
que està presentant aquesta primavera.

Tal dia com avui fa...

1 any

Bloqueig exprés
El llum verd del Consell d'Estat activa una reunió urgent de ministres pel recurs al TC que veti la investidura de Puigdemont.

10 anys

Traspàs de rodalies
Blanco i Montilla acorden la transferència per a l'1 de gener del 2010. La dotació econòmica i el futur de l'operadora, en suspens.

20 anys

Pressió de l'OTAN
L'OTAN diu que atacarà Slobodan Milosevic "dia rere dia" fins que accepti el pla de pau acordat en principi pel G-8 dijous passat.

Full de ruta

Carina Filella

Toc d'atenció a Tàrraco

Guanyar un premi és, passada l'eufòria inicial de saber-se guanyador, una responsabilitat i una càrrega de pressió que obliga a fer un sobreesforç per demostrar que sí, que el mereixíem. Passa, per exemple, amb els restaurants que obtenen estrelles Michelin, que diuen tenir després tanta pressió per mantenir-les que no sempre és fàcil de suportar. Amb les creus de Sant Jordi ja seria una altra cosa; en són tantes i s'entreguen de manera tan indiscriminada que potser ja queden devaluades en el mateix moment de rebre-les. No ens sortim, però, de l'argumentació inicial. Un premi és, doncs, una responsabilitat afegida. A Tarragona fa dinou anys en vam rebre un de gran, de reconeixement: la Unesco va declarar el conjunt monumental de Tàrraco patrimoni mundial. Va reconèixer el valor universal del llegat d'època romana i que, per tant, no es pot deixar perdre. Obtenir aquest reconeixement comporta també unes obligacions per a l'administració o administracions que tenen la responsabilitat sobre els monuments: han de fer anar no només la imaginació, sinó l'augment dels esforços i dels pressupostos per protegir i conservar aquest patrimoni. A Tarragona no s'ha fet del tot bé, això. I per això fa uns dies la Unesco ha enviat a la ciutat una comissió d'experts per fer una inspecció sobre l'estat de conservació i la gestió dels monuments. Ha estat una denúncia ciutadana –per les polèmiques actuacions que s'han dut a terme al teatre romà i a la plaça dels Sedassos– la que ha provocat aquesta inspecció, la primera que es fa des de la declaració. Representants d'Icomos, que és l'organisme que vetlla pel patrimoni de la Unesco, han reconegut que sí, que hi ha problemes estructurals i que hi ha molts aspectes millorables en la conservació de Tàrraco. I, sobretot, lamenta un fet que ja fa temps que reclamen els professionals del sector: encara no s'ha posat en marxa l'òrgan de gestió compartida de les administracions que tenen responsabilitat sobre el patrimoni. Mentre Ajuntament, Generalitat i Estat vagin cadascú pel seu compte en la planificació patrimonial no anirem bé. Com tampoc no hem anat bé fins ara. Els experts d'Icomos tornaran d'aquí a unes setmanes a fer una segona inspecció. Que en prenguin nota tots: l'equip de govern actual o qui vegi que el pot rellevar després de les municipals.

Tribuna

Jordi Roigé i Solé. Director de cinema

Déu a Barcelona

Passades les generals, toquen les municipals. Sabran els alcaldables de les grans ciutats deslliurar-se del joc de cadires de La Moncloa? En el cas de Barcelona, és evident que Colau, Forn, Valls, Maragall, Collboni i Bou estaran tant o més condicionats per la recent campanya i els resultats de les generals que no pas pel futur immediat de la ciutat que pretenen governar. Altres opcions com ara la CUP, Graupera o els animalistes viuran més al marge d'aquest context. Les enquestes ballen. Apunten Maragall a la Casa Gran, però caldrà parar atenció a Collboni, no tant pel que digui, sinó sobretot per com els seus contrincants s'hi adrecin. Pablo Iglesias vol entrar sí o sí a La Moncloa. Com afectarà aquesta estratègia la relació entre l'actual alcaldessa i el candidat socialista? O Manuel Valls serà capaç de desprendre's de la duresa del llenguatge i la marca de Ciutadans, que ha permès a Albert Rivera créixer a Espanya però s'ha congelat a Barcelona?

EL MÓN INDEPENDENTISTA presenta un quadre inèdit. La gran victòria d'ERC en les generals a la ciutat apuntala encara

més els resultats de les enquestes prèvies, però cal tenir present que la CUP no s'hi presentava, la incertesa de Jordi Graupera i, evidentment, el paper d'un Joaquim Forn al qual per primer cop els electors tindran l'oportunitat de referendar o no el seu suport, alhora que avalar la posició de Puigdemont i el seu enfrontament amb la Junta Electoral Central.

ENMIG D'AQUEST MAGMA d'inputs i estímuls hem volgut proposar als candidats amb representació al consistori una reflexió sobre el fet religiós a Barcelona. *A Déu a Barcelona* (Editat per Animaset i Editorial Claret), Colau, Forn, Valls, Maragall, Collboni i Bou accedeixen a parlar de religió i religions a la ciutat. Sovint hi ha as-

pectes molt importants en la nostra quotidianitat que no apareixen a l'agenda dels polítics si no es provoquen. Aquest ha estat el nostre cas. *A Déu a Barcelona* els candidats expliquen la seva posició sobre la convivència de diferents confessions a la ciutat, la finalització de la Sagrada Família, la construcció d'una gran mesquita, les mostres públiques de religiositat, la celebració del Nadal, la relació de l'administració i les institucions religioses o el paper de l'escola concertada, majoritàriament cristiana, i que educa més de la meitat dels escolars barcelonins.

A CATALUNYA, un 58% de la població es considera catòlica; un 16%, atea; un 11,9%, agnòstica; un 4,8%, musulmana; un 3%, evangèlica/protestant, i un 1,3%, budista. I un 46,8% dels catalans es consideren molt o bastant persones espirituals, segons dades del Baròmetre sobre la religiositat de la Generalitat; unes dades molt significatives, que demostren que el fet religiós té interès i ha de formar part de l'agenda política. Perquè el que és laic és l'Estat i les seves institucions, no la societat.

“El que és laic és l'Estat i les seves institucions, no la societat

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Els problemes del món no són els nostres problemes

■ Molt poques persones ploren pel canvi climàtic, la fam al món, l'obesitat infantil, les grans malalties o les morts a la carretera. En canvi, gairebé tots ho fem quan fa una calor asfixiant, quan sofrem fam aguda, quan el doctor ens informa que la nostra filla de 6 anys té diabetis tipus 2, quan detecten un càncer a un dels nostres familiars o quan un amic mor en un accident de moto. Això no ens converteix en males persones, simplement la vida és així. Ens afecten els problemes que ens incumbeixen, a nosaltres o al nostre cercle proper. No és d'estranyar que l'eficàcia persuasiva del captador d'ONG que t'assalta a la sortida del metro sigui pràcticament nul·la. En la majoria de casos, t'està parlant de problemes que succeeixen a milers de quilò-

metres. Fixem-nos en el cas de Notre Dame: 850 milions d'euros en donacions en menys de 48 hores. Increïble? En absolut. Notre Dame era el monument més visitat del món. Cada any rebia aproximadament uns 12 milions de visitants, i la *selfie* davant de la mítica catedral gòtica s'havia convertit en un dels moments destacats del viatge. Notre Dame formava part activa d'un dels moments d'oci i felicitat de moltes persones, la qual cosa confirmava un fet: l'ésser humà pot arribar a ser molt vulnerable i sentir molta empatia, sempre que identifiqui el problema com a seu, com a part integrant de la seva vida.

ADRIÀ PERETA SANDIUMENGE
Lleida

Tots a la gàbia

■ Quan érem petits, la màxima il·lusió era anar a Barcelona a veure el zoo. La nit ante-

rior no podíem dormir dels nervis i somiàvem amb elefants, girafes, lleons, tigres, cocodrils, hipopòtams... Només d'entrar al recinte, una munió d'ocells de tots colors omplia el cel i, a poc a poc, anàvem descobrint els animals que ocupaven els diferents àmbits. Era un dia fantàstic en tots els sentits. Però, ara, l'Ajuntament de la "nostra capital", on cada vegada es parla menys el català i aquest consistori no fa res per evitar-ho, vol reduir el zoo només a animals autòctons. Tenint en compte com està el món, la caça furtiva, la deforestació, els incendis i l'extinció de les espècies, ara resulta que uns pocs animals salvatges ben tractats i alimentats, cuidats i protegits fan nosa. Proposo que, ara que molts regidors autòctons plegaran de l'Ajuntament, els posin també en una gàbia, i la Colau com a domadora.

LLUÍS CLARÀ IGLESIAS
Moià (Moianès)

Mn. Planellas, bisbe a Tarragona

■ Ens podem congratular de l'encert del papa Francesc pel nomenament de mossèn Joan Planellas com a arquebisbe de Tarragona, em sento completament cofoi que un prevere gironí i de les seves característiques, catalanista, sigui al capdavant de l'Església a Catalunya; és del tot necessari que els nostres bisbes siguin fills de Catalunya, ja que aquesta és una realitat concreta i coneixen plenament els interessos de la nostra nació catalana. Allò de "volem bisbes catalans..." ha de ser una realitat. Tot i que estic generant una reivindicació, crec amb fe ferma que aquest és el desig d'una majoria de catalans.

FRANCESC XAVIER FARRÉ MARTÍNEZ
Barcelona

La frase del dia

“Sánchez no té competències per decidir qui ha de governar Catalunya”

Meritxell Budó, PORTAVEU DEL GOVERN

Tribuna

Montserrat Nebrera. Professora de dret constitucional

Elogi del bipartidisme

No, Ortega no la va encertar. Espanya està vertebrada, almenys en la complexitat. Tan sordament que sembla no ser-ho, però de manera profunda com llargs són els segles que la miren. Cada racó d'Espanya s'ha pensat a si mateix com aportant més que la resta, ja sigui en art, ciència, gastronomia o indústria. Fins i tot els llocs que no destaquen en aquestes qüestions són contrapunt necessari a l'excel·lència d'altres, o els descobrim liderant les llistes d'èxit escolar. Ara a això li diuen supremacisme, si és de la perifèria, però es practica igual arreu i sempre s'ha conegut com l'orgull de pertinença. I no és aquest orgull malsà, sinó un tret d'identitat imprescindible per a la vida comuna. L'únic ingredient que cal demanar és la lleialtat al projecte global, que ha de ser recíproca entre el tot i la part.

LES ESPANYES PERIFÈRIQUES són les més impactades per la *borbonització* d'un espai territorial i polític que, en l'època dels Àustria i malgrat que aleshores les llibertats individuals eren menors que en el segle XVIII, havia permès mantenir la diferència i el respecte (o temor) mutu en benefici de tots. Probablement era menys fàcil, però potser per això, també més consistent. La influència napoleònica aportà coses tan magnífiques com les codificacions, que suposen la voluntat d'aplegar en textos jurídics articulats l'allau de normes legislatives aïllades i sobretot de costums que havien anat teixint el corpus jurídic. Però el corpus jurídic de qui? El problema de les codificacions rau en la seva tendència a oblidar el que Savigny recordà a Thibaut en la seva famosa polèmica sobre la tensió entre raó i emoció en el dret: que l'esperit del poble és la força viva i dinàmica que empeny la norma i la transforma en la mesura en què es fa necessari.

LA CONSTITUCIÓ ESPANYOLA va voler fer confluïr aquestes dues forces comple-

mentàries: un pacte amb lletra per delimitar el que no és permès (ordre) i un esperit de concòrdia que, com a preu per a la pau, demanava un cert grau d'oblit (emoció). Ara, quan el Parlament ha esdevingut taverna grollera, aquesta estratègia és criticada i potser en part és això símptoma del seu esgotament, perquè hi ha qui renega de la concòrdia (i vol recuperar la dinàmica de vencedors i vençuts), qui creu que ja no el representa (perquè els drets més socials sempre s'arronsen durant les crisis), qui voldria que tots els vots tinguessin el mateix valor (contribuint a fer invisible l'Espanya buida on han anat a fer campanya) i qui voldria esborrar-ne el títol VIII, i el paper que atorga a les perifèries en la representació i la governança.

PERÒ, DEIXANT DE BANDA la tasca sempre inconclusa del paper del Senat en l'Estat de les autonomies, i tenint en compte que les crítiques fetes al sistema són tan oposades entre si, potser caldria fer ara un elogi al sistema de bipartidisme imperfecte que hem tingut i que la majoria dona ja per liquidat. Un sistema on so-

“Potser més que generar altres partits, cada cop més indistingibles, hauria calgut una mica de llibertat dels parlamentaris que en formen part

cialdemocràcia i liberalconservadorisme s'alternen quan la població intueix que així ha de ser, i on el sistema funciona millor si cap de les opcions aconsueix la majoria absoluta i els partits regionalistes poden participar del govern. Algú diria que ho fan buscant un benefici de part, però la pregunta és si n'hi ha cap que no ho faci, si té ocasió, sempre que es mantingui la lleialtat mútua abans esmentada.

SENSE PREGUNTAR-SE qui va ser el traïdor, el cert és que la lleialtat no hi és, i el sistema es va creure més segur, si en comptes d'aquests partits perifèrics condicionava els dos grans partits un altre d'igual abast. Nascut contra les “vel·leïtats nacionalistes” del PSC, Cs és finançat en el seu salt a la política espanyola per ser frontissa entre els dos grans i així evitar que cap d'ells tingui mai més el control absolut del BOE. Però la inèrcia del bipartidisme és massa gran i Cs ha decidit que el que vol és substituir el PP. El temps dirà si se'n surt, però aleshores només significarà canviar les sigles. Mentrestant, tan sols han aconseguit, com Podem a l'esquerra, convèncer la gent que el bipartidisme s'ha acabat, i exacerbar l'independentisme fins fer pensar a algú que el que s'ha acabat és Espanya.

ESPANYA, QUE ÉS DIVERSA i on s'ha demostrat inútil intentar uniformar-la, vivia millor en el bipartidisme imperfecte, amb el joc dels partits perifèrics. Hi ha gairebé tants sistemes electorals com països. Millorables tots, s'adapten així a la idiosincràsia del lloc on s'apliquen. Potser més que generar altres partits, cada cop més indistingibles, hauria calgut una mica de llibertat dels parlamentaris que en formen part. Però per reformar el que és necessari caldran uns segles més de pràctica democràtica, molta generositat política i una mica de lideratge. Pacència

De set en set

Manuel Castaño

Les caves del Vaticà

El papa fa coses realment estranyes. Un dia exhorta els perruquers a no fer safareig –però, home de Déu, si

aquest ha estat sempre un dels al·licients de les perruqueries – i un altre s'ajup a besar els peus a uns senyors de la guerra africans –com si això els hagués de commoure–. Són anècdotes ben recents, però la llista d'extravagàncies és molt llarga. Malgrat això, és reverenciada arreu del món. Curiosament, a la papaltria, una vella tendència catòlica, aquesta vegada hi semblen més predisposats els no creients. D'ençà que, fa sis anys, Benet XVI va renunciar, Francesc sembla haver-se erigit en portaveu del pensament únic global que ens fa anar de mal en pitjor. Les seves declaracions tenen tant de ressò perquè diu en gran mesura el que els mitjans de comunicació volen sentir: com ara la consigna obertament anti-Trump: “Els qui construeixen murs, acabaran com a presoners dels murs que construeixen.” És que l'Església ha d'adaptar-se al món, objectaran alguns, fins i tot de catòlics. Doncs no: és el món que ha d'adaptar-se al missatge de l'Església; sempre ha anat així. Ara hi ha matances de cristians a mig món i aquí ens cremen les catedrals mentre la santa seu calla per no ofendre. La urgència és tornar a omplir els temples, fer sorgir noves vocacions, defensar la identitat cristiana d'Europa... no pas dissoldre's en un magma multicultural. Potser –un potser molt optimista– rere els gestos de Francesc hi ha una jugada mestra amb vista a recuperar el protagonisme de l'Església; si fos així, la pregunta és si hi serem a temps.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Declaracions de votants en el judici a l'1-O al Suprem

Els veïns exposen la seva voluntat de votar el dia que hi declara també en Joan BonaNit

Tercera mort a Catalunya d'un nadó prematur

Mor un nen al Trueta de Girona pel mateix bacteri que els dos del Vall d'Hebron

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap a la segona volta

26-M ERC prioritzarà els acords municipals amb forces progressistes i republicanes **BARCELONA** JxCat espera el permís de la JEC perquè Forn protagonitzi actes de campanya, un dels quals amb Puigdemont

Emili Bella / Joan Rueda
BARCELONA

Un cop superat l'entrebanc de la Junta Electoral Central (JEC), amb permís del que pugui dir avui el Tribunal Constitucional sobre el recurs del PP contra la candidatura de Carles Puigdemont a les eleccions europees, l'independentisme afronta la campanya per al 26-M—que començarà oficialment demà a la mitjanit—com una segona volta. ERC, envaïentada per la primera victòria independentista en unes espanyoles a Catalunya, vol construir aliances postelectorals als municipis “amb forces de caràcter progressista i de compromís absolut amb el projecte republicà”. Aquest va

ser el criteri que va delimitar ahir el portaveu de la formació, Sergi Sabrià, després de presentar els cartells i eslògans de campanya de les municipals (*Impuls republicà*) i les europees (*A Europa, drets i llibertats*).

Junts per Catalunya tot just ahir rebia l'autorització de la JEC per imprimir les paperetes, fet que els dificulta l'enviament postal al cens. Puigdemont creu que no hi ha “cap possibilitat” que la justícia veti la seva candidatura europea, ja que està convençut que el recurs del PP al TC “no té cap recorregut”, segons va dir ahir a RAC1.

A Calàbria s'enorgulleixen de ser la primera força en nombre de candidatures al Principat. Han pas-

Les frases

“Totes les aliances han de ser de caràcter progressista i de compromís amb el projecte republicà”

Sergi Sabrià
PORTAVEU D'ERC

sat de 715 llistes el 2015 a les 807 d'enguany (el 100% dels municipis de la regió metropolitana). “Es tracta de passar d'una etapa de resistència a una altra de construcció de la república des de la base, municipi per municipi”, va explicar Sabrià. Per als republicans, sens dubte la cirera seria que l'exconseller Ernest Maragall assolís l'alcaldia de Barcelona

“El 26-M no es decidirà l'alcaldia de Barcelona dels pròxims quatre anys, sinó dels pròxims vint”

Josep Rius
CODIRECTOR DE LA CAMpanyA DE JUNTS PER CATALUNYA A BARCELONA

per “liderar el procés independentista des de la capital sense complexos”, i es venen com “l'única alternativa real” al govern de Colau, malgrat la possibilitat, també real, de governar amb els comuns després del 26-M.

Pel que fa a Brussel·les, celebren que Junqueras pugui competir amb Puigdemont en un duel directe, malgrat l'anomalia de-

mocràtica que representa que l'un sigui a la presó i l'altre, a l'exili.

Tant ERC com JxCat viuran un moment d'una forta càrrega simbòlica el dimarts 21, en plena campanya, quan els presos polítics diputats electes al Congrés i al Senat recullin l'acta, fet que comportarà la renúncia a l'escó al Parlament. En el cas de l'exvicepresident, d'entrada el seu pas per la Carrera de San Jerónimo es preveu fugaç. “Nosaltres volem que Junqueras entri per la porta del Congrés tal com han dictat les urnes i faci el mateix al Parlament Europeu”, va avançar Sabrià.

La JEC, entretinguda en l'intent d'apartar el president de la cursa europea, no ha resolt encara les pe-

ticions dels republicans perquè Junqueras participi en cinc actes electorals. En aquesta ocasió, el partit intentarà que també pugui ser entrevistat per ràdio. D'altra banda, es preveuen mítings a les presons de Wad-Ras i Quatre Camins. L'acte d'inici de campanya a Barcelona tindrà lloc a la platja del Bogatell, però s'han programat actes simultanis en altres capitals. La nit electoral se seguirà a l'estació del Nord. Els republicans es gastaran en les municipals poc més de 2 milions d'euros i en les europees, 1,2 milions.

Forn, també a la JEC

No només Puigdemont i Junqueras estan pendents, per raons diferents, de les resolucions de la JEC. El candidat de JxCat a les eleccions municipals a Barcelona, el pres polític Joaquim Forn, també. I és

L'APUNT

Bou i Colau, junts

Carles Sabaté

La inseguretat és el cinquè problema dels barcelonins, i tant se'n queixa Ada Colau com Josep Bou, alcaldable del PP. Diagnòstic coincident del que necessita la ciutat, signe inequívoc que la convivència es complica a Barcelona. La líder dels Comuns busca el centre reivindicant-se com a l'alcaldessa que fa funcionar la ciutat, tal com havien fet Clos, Hereu i Trias, i reclama

més agents als Mossos. L'alcaldable del PP cerca la dreta reclamant més guàrdies urbans i, sobretot, que vagin armats. Remeis diferents, tal com és lògic abans d'unes eleccions. Potser han complicat el problema els jutges del TSJC, que han reclamat vigilància les 24 hores a tots els jutjats de Catalunya. Ara s'adonen que no en calia tanta.

ELECCIONS

ERC i JxCat, presentant, ahir, cartells de campanya del 26-M ■ ACN

Colau denuncia electoralisme en la falta de mossos

■ L'alcaldessa recorda que no han augmentat des de l'any 2009 ■ Forn la titlla de "deshonesta i impresentable"

Colau, en l'esmorzar informatiu d'ahir ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

Les frases

“He de denunciar l'abandonament de la ciutat i no voldria pensar que sigui amb finalitats electorals”

Ada Colau
ALCALDESSA DE BARCELONA

“Colau ataca els Mossos per tancar el seu fracàs en seguretat”

Joaquim Forn
CANDIDAT DE JXCAT EN LES ELECCIONS MUNICIPALS

electoral

que JxCat preveu que el seu cap de llista intervengui per videoconferència des de la presó en almenys tres actes electorals. Així ho van explicar ahir els codirectors de la campanya dels de Puigdemont a Barcelona, Josep Rius i Mercè Homs, en una roda de premsa a la seu electoral de la formació, al barri de Gràcia.

En la trobada també es van donar a conèixer els cartells electorals, en què apareixen els dos primers de la llista, Forn i l'exconsellera Elsa Artadi. Homs va recordar que la fotografia de Forn és d'arxiu, ja que està empresonat a Soto del Real, i que, també per això, han triat un color neutre de fons. Les lletres, però, “són del groc de llibertat”. L'eslògan triat és *Creiem en Barcelona*.

El primer dia que Forn ha de participar en la campanya és demà mateix,

amb motiu de l'inici oficial. L'endemà, divendres, farà una roda de premsa des de la presó, com ja van fer els presos que eren candidats per a les eleccions del 28-A. La tercera aparició seria una conversa amb Puigdemont i Artadi el dia 17 de maig, i l'última és el míting de final de

JxCat apel·la a la perspectiva de futur per contrastar amb Maragall

campanya, el dia 24.

Rius va explicar que les idees centrals de la campanya són *Junts*, per la “transversalitat” de la candidatura; *Canvi*, per la necessitat de rellevar l'alcaldessa Ada Colau, i *Futur*, ja que el 26-M no més es decidirà l'alcaldable “dels pròxims quatre anys, sinó dels pròxims

vint anys”. “I ho ha de fer algú amb lideratge, energia i una perspectiva de futur important”, va subratllar Rius. En aquest sentit, el codirector de la campanya va puntualitzar que aquest missatge “no va en contra” de l'alcaldable d'ERC, Ernest Maragall, sinó que simplement “és una obvietat”.

En plena competència amb ERC, la CUP i Barcelona és Capital per l'electorat independentista, Rius va evitar situar JxCat dins l'eix esquerra-dreta, perquè la candidatura és, al seu parer, “transversal”, ja que inclou persones procedents de CDC com ara Joaquim Forn, amb un “origen a la UGT” com ara Neus Munté i procedents del PSC com ara Ferran Mascarell. Malgrat els pronòstics de les enquestes, Rius va defensar que estan disposats a “plantar cara” i a “guanyar”. ■

E.B. / J.R.
BARCELONA

L'alcaldessa de Barcelona i candidata a la reelecció per Barcelona en Comú, Ada Colau, va acusar ahir el Departament d'Interior, que dirigeix el conseller Miquel Buch, del PDeCAT, “d'abandonar la seguretat a Barcelona”, i no va descartar que darrere d'aquesta situació pugui haver-hi “finalitats electorals”, durant un esmorzar informatiu del Fòrum Europa Tribuna Catalunya. L'alcaldessa va assegurar: “En tot el mandat mai no he fet guerra política amb això”, i hi va afegir: “M'he esforçat a mantenir la lleialtat institucional.” Tot i això, Colau ja s'havia queixat via Twitter el 18 d'abril: “Ahir a la Junta de Seguretat vaig tornar a reclamar el mínim de 150 agents de Mossos que Barcelona necessita abans de l'estiu. Però la cadira del conseller Miquel Buch estava buida. El govern continua obviant les seves responsabilitats i posa en joc

la seguretat de Barcelona.”

Colau va denunciar a l'esmorzar d'ahir que des del 2009 no augmenta el nombre de Mossos d'Esquadra a Barcelona i que “la situació de desgovern, des d'abans del 155” ha repercutit en la seguretat de Barcelona, on han augmentat els delictes i la seguretat s'ha convertit en la principal preocupació dels veïns, segons l'últim Baròmetre municipal.

La candidata a la reelecció, que ha fet arribar la seva queixa per escrit a Buch, va desvelar que el dispositiu previst dels Mossos en un desallotjament del *top manta* al Portal de la Pau no va aparèixer, que la Guàrdia Urbana va haver d'actuar sola la setmana passada en els disturbis de seguidors del Liverpool a la plaça Reial o que han “suspès” la seva presència al Raval.

“Deshonesta”

Mentre la consellera de Presidència, Meritxell Budó, va exigir a Colau que “no polititzi” el tema de la segu-

retat ni l'utilitzi com a “arma electoral”, el candidat de Junts per Catalunya (JxCat), Joaquim Forn, va anar més enllà i en una piulada va assegurar: “Ja fa molt de temps que els Mossos són víctimes d'una campanya d'atacs intolerables que tenen per objectiu el seu desprestigi. Que ara s'hi sumi Colau per electoralisme i intentar tancar el seu fracàs en la gestió de la seguretat és del tot deshonest i impresentable.” El director general dels Mossos, Andreu Joan Martínez, en una roda de premsa convocada per respondre a Colau, va afirmar que les declaracions eren “radicalment falses”, va voler donar valor a la “fantàstica” feina dels cossos policials i va assegurar que la coordinació amb la Guàrdia Urbana és “millor que mai”. El cap hi va afegir: “Aquestes declaracions, malauradament, només les podem entendre amb una clara intencionalitat i una òptica electoral”, ja que, segons considera, “confonen la ciutadania”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

El govern retira la creu a De Gispert pel tuit “desafortunat”

■ Budó agraeix la predisposició de l'expresidenta del Parlament i destaca que ella mateixa va eliminar la piulada ■ La marxa enrere evita el tràngol de votar avui al ple una resolució del PSC sobre el reconeixement

Emili Bella
BARCELONA

Una piulada que val una Creu de Sant Jordi. L'expresidenta del Parlament Núria de Gispert va posar dilluns a disposició del govern el reconeixement atorgat la setmana passada a la seva trajectòria, després de la volada que va prendre un tuit en què comparava la marxa de dirigents del PP i de Ciutadans a la política espanyola amb l'exportació porcina. L'executiu va acceptar ahir “la renúncia” de De Gispert i va qualificar d’“error desafortunat” el comentari a la xarxa social. La consellera de la Presidència i portaveu del gabinet, Meritxell Budó, va destacar que la mateixa expresidenta de la cambra va esborrar la piulada de seguida i va lloar el seu llarg recorregut polític. Consellera amb Jordi Pujol, De Gispert va ser la primera presidenta del Parlament, entre el 2010 i el 2015, i actualment presideix l'Associació de Foment de la Caixa de Solidaritat. Certament, després d'eliminar la piulada, De Gispert va escriure: “He suprimit el tuit que tant enrenou ha creat. Mai he volgut dir porcs a ningú. I em dol que molta gent ho hagi volgut veure així.”

Meritxell Budó i Quim Torra, ahir, al Palau de la Generalitat ■ EFE / ENRIC FONTCUBERTA

Conscient de l'erosió que podia comportar el manteniment de la creu a les portes de la campanya electoral pel 26-M, el govern va aprovar ahir “corregir” el decret de concessió després que De Gispert li fes arribar la carta oberta que publicaven El Punt Avui i altres mitjans en què posava a disposició de Quim Torra el reconeixement. El president havia intentat tancar la polèmica el cap de setmana amb l'argument que es tracta d'un guardó a tota una trajectòria, però dilluns el vi-

cepresident, Pere Aragones, va insistir que va ser un tuit “desafortunat i injustificable” i així ho va traslladar a Torra. Demòcrates, la formació hereva d'Unió a la qual pertany De Gispert, es va presentar amb ERC a les eleccions del 21-D. “Tot el suport i solidaritat, Núria!”, va publicar ahir a Twitter el portaveu de la formació, Antoni Castellà, adjuntant la carta oberta.

La marxa enrere del govern ha fet que el PSC retirés una proposta de resolució al ple d'avui al Parla-

Les frases

“La seva renúncia allunya la polèmica i per això se li agraeix, és un gest que l'honora”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN

“Aquesta persona s'ha caracteritzat per atiar l'odi i la divisió amb comentaris xenòfobs”

Eva Granados
PORTAVEU DEL PSC

“[La renúncia] no reconeix en absolut la magnitud de la seva actitud xenòfoba i racista”

Nacho Martín
DIPUTAT DE CIUTADANS

“Els reconeixements són per a qui fa avançar el país i cohesiona, i no per a qui exclou i insulta”

Susana Segovia
PORTAVEU DE CATALUNYA EN COMÚ

ment que buscava el pronunciament de la cambra contra la concessió de la medalla i que hauria obligat els socis de govern a votar en relació amb la qüestió, tenint en compte, a més, la fràgil majoria parlamentària, condicionada pel jutge Pablo Llarena.

Tanmateix, la portaveu parlamentària del PSC, Eva Granados, va criticar la falta d'iniciativa del govern a l'hora de retirar la creu; va lamentar que hagi hagut de ser la mateixa De Gispert qui hagi expressat la disposició a renunciar-hi en lloc de ser l'executiu “qui hagi decidit no atorgar-li”, ja que es tracta, al seu parer, i utilitzant els termes habituals del PP i Ciutadans, d'una persona “que s'ha caracteritzat per atiar l'odi i la divisió amb comentaris xenòfobs”. El govern li va concedir la creu dimarts de la setmana passada i la piulada és de l'endemà.

En qualsevol cas, a dos dies de la campanya, ni els socialistes, ni Ciutadans, ni tampoc els comuns no en van tenir prou. El diputat taronja Nacho Martín troba “ridícula” i “indigna” la renúncia i va parlar d’“una llarga llista” d'episodis que demostren el “caràcter identitari i excloent” de les posicions de De Gispert.

Per la seva part, la portaveu de Catalunya en Comú Podem, Susana Segovia, es va mostrar sorpresa pel fet que, finalment, hagi estat l'expresidenta qui hagi “salvat la imatge del govern”. “Fa una setmana que parlem d'aquest tema mentre continua la manca de govern”, va abundar Segovia, que considera que Torra ha eludit la seva responsabilitat. ■

AGRO-CENTER
Munill
www.munill.cat
info@munill.cat

PREUS DE MAJORISTA!

C/ Marconi, 238 - Terrassa - Tel. 93 788 33 75

Gran varietat de pinsos per a mascotes

- Gran varietat en *pet-foods* per a gos, gat, conill...
- Casetes, menjadores, abeuradors, collars, joguines...
- Mixtures i tot tipus de complements per a ocells i lloros.
- Pinso per a gallines, conills, cobais, cavalls, porcs...
- Gàbies, incubadores, pastors elèctrics, premses, garbells...
- Bales de palla, d'alfals, cereals, ordi, blat...

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

La CUP demana a JxCat i ERC que sumin a favor de l'autodeterminació

■ Els anticapitalistes els reclamen que “aparquin el partidisme” i apostin per la desobediència ■ La formació clourà el juliol el debat intern sobre el seu futur

Redacció
BARCELONA

La CUP ha demanat a JxCat i ERC que “aparquin el partidisme” i optin per una “estratègia de suma i col·lectiva” a favor de l'autodeterminació durant una conferència política pronunciada ahir al centre cívic Pati Llimona. En aquest sentit, han situat la desobediència institucional i civil com a clau per aconseguir exercir aquest dret mentre el membre del Secretariat Nacional de la CUP, Albert Botran, els ha instat a actuar “com ho van fer abans de l'1-O”, quan “hi havia complicitat”. Paral·lelament a aquesta petició, la CUP s'està replantejant també la seva estratègia i clouran el debat intern al juliol en una assemblea nacional. Serà en aquest espai on també posaran sobre la taula si es presenten a les eleccions catalanes, encara sense data però que creuen que podrien arribar a la tardor, i de quina forma ho fan.

A la conferència política també hi van participar els diputats Carles Riera i Natàlia Sánchez i l'exdiputada Mireia Vehí. Els cupaires plantegen la

Els diputats de la CUP Riera i Sánchez ahir durant la conferència política ■ ACN

Les frases

“Cal una alternativa democràtica fruit de la suma generosa de la voluntat de canvi i transformació”

Mireia Vehí
MEMBRE DEL SECRETARIAT DE LA CUP

creació d'un “espai transversal” que torni a posar damunt la taula l'autodeterminació mitjançant la desobediència en tots els àmbits. Riera va plantejar la necessitat que hi hagi

“Hi ha la temptació que, per aturar la regressió, s'agafin com ferro roent a una reforma autonòmica”

Carles Riera
DIPUTAT DE LA CUP

una “alternativa democràtica” que la CUP “vol liderar, compartint-la”. “De moment ho llencem a la militància, però imaginem una crida en clau de país, perquè la repressió és

greu, l'exili i la presó és greu; i l'alternativa democràtica ha de venir de la suma generosa de la voluntat de canvi i transformació”, va resumir Vehí. “Quan la CUP hi juga hi ha transformació i canvi”, hi afegeix. Pels anticapitalistes, cal una dosi de realitat després d'haver après que “la idea de la llei a la llei no funciona” després de l'1-O, i que “hi ha empreses de l'Ibex 35 i que l'Estat no té cap problema en empresonar ni segrestar les institucions catalanes”, va afegir-hi Vehí. ■

Mariano Rajoy i Soraya Sáenz de Santamaría conversen al Senat en una imatge d'arxiu ■ EFE

L'exgovern del PP planta de nou la comissió del 155

■ Rajoy, Sáenz de Santamaría i Cospedal al·leguen que no estan obligats a anar-hi

Redacció
BARCELONA

La direcció de l'anterior govern espanyol del PP, amb l'expresident Mariano Rajoy al capdavant seguit per l'exvicepresident Soraya Sáenz de Santamaría i l'exministra de Defensa María Dolores de Cospedal, va tornar a plantar ahir els membres de la comissió d'investigació de l'aplicació del 155 del Parlament i no van assistir a declarar com a testimonis com ja van fer el passat 30 d'abril. Això sí, com ja van fer en aquella ocasió, van comunicar al Parlament que no hi van assistir perquè un dictamen del Consell d'Estat conclou que “els membres del govern de l'Estat actuals i pretèrits” no hi es-

tan obligats. Un argument al qual també s'agafaran l'exdelegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, i l'exministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, per no assistir-hi el pròxim 4 de juny. També hi està citat l'excap de gabinet del govern Jorge Moragas, ara ambaixador a Filipines.

El president de la comissió, Toni Morral (JxCat), va explicar que traslladaran la seva incompareixença a la mesa del Parlament perquè “prengui les mesures que cregui oportunes”, i que podrien ser una denúncia a la fiscalia, perquè “no han respost” al que consideren que és “la seva obligació” per “les responsabilitats que tenen en l'aplicació de l'article 155”. ■

BALIS CAMP

Fins el 22 de maig,
15% de descompte amb el codi **15MAIG**

Inscripcions: esports.cnelbalis.com
Mail: esports@cnelbalis.com | Telf.: 93.792.99.00

Del 25 de juny al 6 de setembre **19**

Esport Nàutic | Esplai Fun | SeaSport | Cursos de Vela i Windsurf | Natació

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El temor d'un tripartit de dretes a Castelldefels

ALIANCES • Els pactes seran obligats en uns comicis sense majories absolutes en l'horitzó **LLISTES** • Onze candidatures concorreran en les municipals, dues més que el 2015 **PROGRAMES** • L'accés a l'habitatge, amb uns preus ara disparats, és un dels principals reptes

Rosa M. Bravo
CASTELLDEFELS

Castelldefels afronta les eleccions municipals amb un panorama similar al del 2015, tot i que el 26-M hi haurà candidatures noves i canvis d'alcaldales en alguns casos. Hi concorreran un total d'onze llistes, dues més que en els comicis anteriors, algunes de les quals de nova creació, i d'altres, com a resultat de conflictes interns. El PSC –amb Maria Miranda–, el PP –amb Manuel Reyes– i Ciutadans –amb Guillermo Massana– repeteixen cap de llista, mentre que a ERC Jordi Maresma substituirà Antoni Casas. Aquesta és l'única sigla que es manté inalterada, ja que a la resta de candidatures hi ha moviments. Movem, que torna a encapçalar Candela López, suma en aquesta ocasió En Comú Podem i En Comú Guanyem.

Castelldefels Sí que Pot, sorgida del cercle local de Podem, es va presentar el 2015 i va obtenir dos edils, però un procés intern va acabar amb els regidors Isabel Cabello i Àlex Companys expulsats i el conflicte, al jutjat. Cabello i Companys encapçalen ara una nova marca electoral, Som Castelldefels. Merche Gil, que va liderar el sector crític a Castelldefels Sí que Pot, s'hi presenta amb la candidatura ciutadana Amb Tu Castelldefels, nascuda de les protestes ciutadanes per a la construcció de pisos a l'entorn del castell. La històrica CiU, per la seva banda, s'ha desmembrat en Junts per Catalunya, amb Xavier Amate al capdavant, i Units per Castelldefels, amb David Grau com a cap de llista. Grau és un vell conegut de la política municipal, ja que era regidor de CiU quan aquest partit va governar amb el PP durant el mandat 2011-2015. El 2013, Convergència va decidir sortir del govern. Un dels edils convergents, Xavier Amate, va passar a l'oposició, però el segon, Santiago Barona, va ser expulsat del partit quan va decidir romandre al govern. Grau, d'Unió, s'hi va quedar també fins a final del mandat. Completen la llista de les candidatures Vox, que es presenta amb Miguel Philip Taya com a cap

D'esquerra a dreta, Soler, Massana, López, Maresma, Miranda, Reyes, Cabello, Amate, Gil i Grau ■ ORIOL DURAN

de llista, i Castelldefels per la República Primàries Catalunya. Aquesta candidatura, sorgida amb la idea de treballar per la república catalana des del municipalisme, confia que els vots de "la gent que es va deixar la pell l'1-O i que està desencantada amb els partits sobiranistes" els facilitin l'entrada al consistori, segons la candidata, Sílvia Soler.

El 2015 el PP va guanyar les eleccions amb 8 edils, però un quadripartit format

El PSC, el PP i Cs repeteixen cap de llista, i a ERC Jordi Maresma substitueix Antoni Casas. Movem suma Podem i Guanyem

pel PSC, Movem, ERC i Castelldefels Sí que Pot el va enviar a l'oposició –CiU va entrar posteriorment al govern–. Movem i el PSC van obtenir quatre edils cadascú, tot i que el PSC va aconseguir més vots. L'alcaldia es va repartir entre el PSC i Movem, i Candela López es va estrenar com a alcaldessa en un ple amb les escridassades dels partidaris del PP de fons. La socialista Maria Miranda la va substituir en la segona part del mandat. El pacte de govern dels cinc partits ha funcionat raonablement bé. Els cinc partits tenien clar que volien expulsar el PP de l'alcaldia

–només hi va estar un mandat– i és força probable que es revalidi el pacte, tot i que en la precampanya no s'ha fet bandera del que el popular Manuel Reyes ha qualificat de "pacte de perdedors". El balanç que fa el pentapartit del pacte és, en línies generals, positiu. "Hem garantit la governabilitat i l'estabilitat", assegura Miranda. De moments de tensió, però, no n'han faltat. Com l'1-O, quan el consistori es va negar a cedir les escoles per al referen-

Els partits d'esquerres alerten d'una possible entrada de Vox si es revaliden els 1.744 vots que va obtenir el 28-A

dum. El republicà Jordi Maresma explica que "la crisi va ser important", però el partit va valorar que "és necessari mantenir la visió progressista" dels socis de govern. López reivindica el paper de "centralitat" que Movem ha tingut en el pacte de govern. "Hem acostat posicions –afirma–, i hem fet avançar la ciutat en moments complexos."

En aquestes eleccions, poc s'hauria de moure el tauler. Previsiblement, cap formació obtindrà els 13 regidors de la majoria absoluta, per la qual cosa els pactes seran novament imprescindibles. Els par-

tits d'esquerres alerten d'una possible entrada de Vox si es repeteixen els 1.744 vots que la formació ultradretana va obtenir el 28-A. Una entrada que, segons avisen des del PSC, Movem i ERC, podria acabar amb un pacte entre el PP, Cs i Vox. El candidat popular, Manuel Reyes, ho nega: "No hi haurà tripartit de dretes. Ni Vox tindrà representació, ni en les municipals es vota en clau ideològica, sinó de gestió. Nosaltres estem disposats a dialogar amb tothom que vulgui parlar de gestió."

Pel que fa al balanç del mandat, el govern destaca la rebaixa del deute en un 40%, actuacions urbanístiques com les reformes de la plaça Joan XXIII i l'avinguda Pineda –aquesta segona, especialment criticada pel PP i per part de la ciutadania– i el canvi de model de platja, amb la pacificació del conflicte entre veïns i guinguetes. També les actuacions en matèria de serveis socials, la creació de nous equipaments i la municipalització del servei de neteja i recollida de brossa i de l'aparcament regulat de la platja. La creació de feina i l'accés a l'habitatge en una ciutat amb els preus disparats apareixen com els principals reptes. El candidat del PP afirma que el govern "a última hora ha comprat tres o quatre pisos", mentre que l'alcalde de Movem assegura que s'han projectat un centenar de pisos per a lloguer social. ■

ELECCIONS

Els protagonistes

MARÍA MIRANDA
PSC

Llicenciada en ciències de la comunicació, té experiència en el món del màrqueting i la comunicació i en l'administració pública. Ha exercit diverses responsabilitats a l'Ajuntament de Castelldefels amb els alcaldes socialistes i al Consell Comarcal. Va ser investida alcaldessa el juny del 2017.

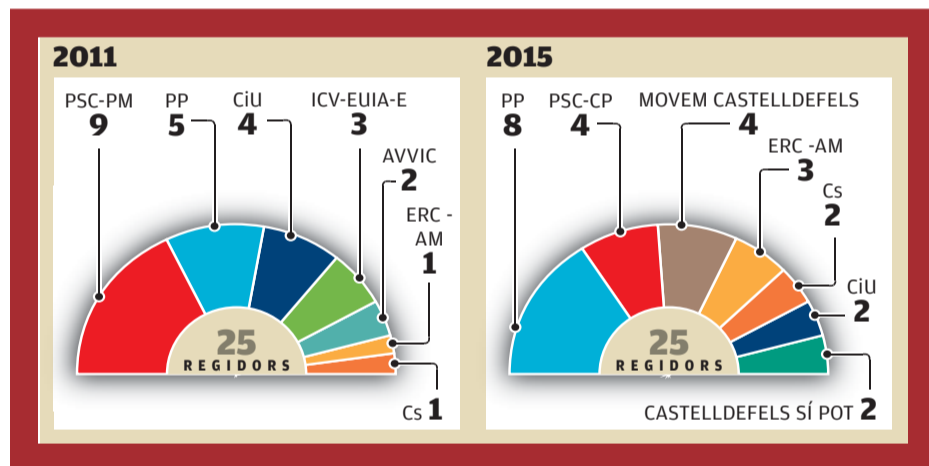
CANDELA LÓPEZ
MOVEM CASTELLDEFELS

Vinculada des dels 20 anys als moviments associatius, ha estat regidora de Jovenut i el 2015 va ser investida primera alcaldessa de Castelldefels. Llicenciada en ciències del treball, és la coordinadora d'ICV al Baix Llobregat, membre de la direcció nacional i coordinadora de Catalunya en Comú.

MANUEL REYES
PP

Conegut popularment com a Manu, aquest advocat, enginyer i economista va exercir l'alcaldia de Castelldefels entre el 2011 i el 2015, de les poques que el PP tenia llavors a Catalunya. Va ser també diputat al Parlament en les eleccions del 2012 i ha estat portaveu del seu partit a l'Àrea Metropolitana.

JORDI MARESMÀ
ERC

Encapçala per primer cop la candidatura d'ERC. Va entrar al govern quadripartit com a regidor de Cultura, Festes i Participació Ciutadana, i està vinculat a Els Grocs, la colla castellera de Castelldefels. Es planteja com a repte un Castelldefels amb un model urbanístic més feminista i assequible i un eix històric que atregui turisme cultural.

ISABEL CABELLO
SOM CASTELLDEFELS

Anteriorment cap del servei de prevenció de riscos laborals del Departament de Justícia, Cabello és regidora de Serveis Socials i Dependència. Destaca la feina feta amb entitats que han permès obrir el servei d'aliments Rebost i el restaurant solidari Imperfect, així com el suport a les 350 famílies desnonades durant el mandat i la inversió en beques menjador.

XAVIER AMATE
JUNTS PER CASTELLDEFELS

Llicenciat en dret i economista, treballa a la banca. Va estar al govern municipal del PP, però el va abandonar el 2013. Va tornar a entrar al govern el 2017, en aquest cas amb Candela López com a alcaldessa, i ara és regidor de Territori, Mobilitat i Platges. Defensa una ciutat on sigui més fàcil viure, posant l'accent en l'habitatge i l'ocupació.

SÍLVIA SOLER
CASTELLDEFELS PER LA REPÚBLICA

Filòloga catalana i treballadora al Termcat, Soler va ser coordinadora de l'ANC a Castelldefels i una de les organitzadores de l'I-O a la ciutat. Planteja la candidatura com una manera de fer política basada en la transparència, la participació continuada de la ciutadania i la confecció de llistes obertes segons la capacitat de les persones.

844488-11986740

CORREDORIA D'ASSEGURANCES

VISITI'NS
S'ESTALVIARÀ MÉS DEL 30%
EN L'ASSEGURANÇA DE VIDA
DEL SEU BANC O CAIXA

EXEMPLES D'ASSEGURANCES DE VIDA-RISC

Capital de 100.000 € per mort i/o invalidesa:

30 anys	106 €/any
35 anys	132 €/any
40 anys	192 €/any
45 anys	315 €/any

La prima es calcula en cada renovació en funció de l'edat de l'assegurat.

Tel. 977 338 557 • Passeig Mata, 22 • REUS
comercial@segurnou.com

VOLS ESTUDIAR MÚSICA?

Les escoles i conservatoris de la Diputació a Reus, Tarragona i Tortosa t'ofereixen una formació musical reglada a prop de casa

Accés a partir dels 5 anys

Preinscripcions a l'escola per al curs 2019/2020 del 24 d'abril al 21 de maig

www.dipta.cat/estudiarmusica

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap de llista del PP a Barcelona

Josep Bou

“Colau ve d'on ve i ha donat benzina a manters, esquàters i narcopisos”

POLÍTICA • “Hi entro perquè cal actuar contra gent que diu que Barcelona ha de ser la capital de la República, de quina república?” **COLAU** • “Barcelona és el que és gràcies als barcelonins, perquè si aquests quatre anys haguéssim estat sense alcaldessa, estaríem millor” **VALLS** • “Incorpora gent que va votar el 9-N i diu que creu en el dret a decidir, però si això no existeix!”

Joan Rueda
BARCELONA

Quina és la seva relació amb el líder del PP estatal, Pablo Casado, perquè el triï a vostè com a cap de llista per Barcelona?

Bé, intentaré contestar, tot i que hauria de ser ell qui ho fes. Casado em va cridar i entenc que ho va fer perquè volia que formés part d'aquesta catarsi que vol provocar al partit. Hi havia cares que havien de ser canviades. El passat immediat del PP ha estat... hem vist entrar molta gent a la presó o que està processada... A banda de canviar cares, va veure que a Barcelona calia canviar de relat... jo no parlava del passat, ni d'Alberto Fernández Díaz, però va veure que calien canvis.

Vostè presidia Empresaris de Catalunya. Això deu obrir portes?

Vaig presidir l'entitat quatre anys i mig i penso que hi vaig fer una feina professional, transversal i, sobretot, ens vam dedicar a alertar de les conseqüències negatives del procés. Teníem raó en els nostres advertiments perquè encara avui marxen empreses de Catalunya.

I com es troba en aquest nou món de la política?

És una experiència important. Jo penso que estic fent un màster en municipalisme. Però vaig ser jo que vaig apostar per fer-ho perquè penso que Barcelona està en una situació molt complicada i alguna

cosa havia de fer. El meu ideari polític encaixava bastant amb el del PP, també amb el d'altres partits, però més amb el del PP. M'hi he trobat un món diferent, que no coneixia. En el món de l'empresa la gent té els peus a terra, pensa a fer camí i no buscar problemes. Ara estic en un món molt més ampli... fer política és explicar, convèncer, governar... Està clar que no era el meu, però penso que ho havia de fer, i ho tornaria a fer.

Tan malament ho veu?

L'Ajuntament de Barcelona està molt polititzat, s'ha de despolititzar, ha de ser de tothom. Si hi pengem un laç groc estem dient que és d'una part, i això no m'agrada. I ha de tenir una mirada àmplia, com els empresaris, de fer camí. A més, he descobert que es poden fer moltes coses perquè és un ajuntament sanejat, no pas per una bona gestió, sinó perquè hi ha uns impostos elevadíssims. Si no distribuïm els diners amb criteris ideològics, és igual si és per al procés o per als amics de l'alcaldessa, podem fer moltes coses.

Què vol dir?

Sabem que hi ha molts diners que van a organitzacions afins, cosa que jo no puc entendre... i mentrestant, no tenim guarderies públiques... Si jo soc alcalde, canviaria tot això. La gestió municipal ha de millorar i canviar. I més coses.

Quines?

Ernest Maragall ha dit que Barcelona ha de ser la punta de llança de l'independen-

tisme. I jo això no puc ni sentir-ho. Perquè, si tots fóssim independentistes... però molta gent no ho és. I Torra va dir que Barcelona seria la capital de la República. De quina república? Tot això és un *cuantu...* i ho diuen ells, que era una jugada de pòquer. Aquestes dues frases fan tremolar els que tenim consciència del que pot passar per culpa d'això; primer, la divisió, i, després, un enfrontament entre catalans. Cal actuar. I per això m'hi fico.

Hi havia una part del PP que defensava una gran coalició amb Manuel Valls.

Valls planteja una cosa que encisa molt, sobretot a la burgesia catalana. Fins i tot, quan jo era president d'Empresaris de Catalunya, també m'agradava. Però després, què fa? Integra dins la seva candidatura gent com ara Eva Parera, gent que va votar el 9-N, gent que diu que creu en el dret a decidir. Dret a decidir? Si no existeix això! La Constitució són les lletres escrites de la democràcia espanyola. Valls integra gent d'Unió, gent que són el passat més terrible de l'economia, com ara Celestino Corbacho, que va fer arribar Espanya als 5 milions d'aturats... Hi ha tota una sèrie de coses que no m'agraden, però alhora veig que deixa l'espai de centredreta, on, de fet, ja hi havia el PP, però que ara es pot ocupar encara amb més força.

Quines expectatives tenen?

Jo em presento per ser alcalde. Jo, a la meua vida, no perdo el temps. Jo vull ser alcalde i, si no és possible, ser decisiu a

JOSEP LOSADA

La Guàrdia Urbana ha de guanyar 1.500 agents i 500 han de ser d'una brigada armada, com els Mossos d'Esquadra

l'hora de formar el consistori. Vull ser decisiu en la línia d'un consistori constitucionalista, que defensi els interessos dels barcelonins, que compleixi la llei... perquè com a empresari li diré que fora de la llei només hi ha l'anarquia. Jo, si soc alcalde, defensaria els interessos de Barcelona més que ningú, perquè jo amb Pablo Casado tinc línia directa.

Vostè apostava per un govern espanyol amb PP, Cs i Vox que no es donarà. I, per tant, tampoc a Barcelona. Llavors, com s'ho farà per ser decisiu?

Ara anem a les eleccions. Després el que cal és una política clara de creixement econòmic, no posar obstacles a la constitució d'empreses, tenir una Barcelona sense problemes, que se sembli més a la Barcelona olímpica que a la del procés, que els inversors vinguin, que baixi l'atur, que es puguin obrir botigues en menys d'un mes...

Un forner exmilitar, opció de Pablo Casado

Als 17 anys es va allistar voluntari per anar a la marxa verda. Això ja diu molt d'una persona. I és una experiència que marca, segur. Josep Bou (Vic, 1955) és el propietari de la cadena de forns que va fundar el seu pare. Com explica al seu llibre *Barcelona es España*, la seva infància no va ser econòmicament fàcil. Ara, però, és un empresari d'èxit que, a banda dels forns, ha provat sort en altres camps, com ara la promoció immobiliària. El seu recorregut polític s'inicia a Empresaris de Catalunya, ja que la seva funció era rebatre l'independentisme. De cara al 26 de maig, intentarà defensar un PP en caiguda lliure designat directament per Pablo Casado. La sessió de fotografies es va fer als entorns de la seu del partit a Barcelona, al carrer Urgell i l'entrevista, a la mateixa seu.

Barcelona ha de generar una gran bossa de lloguer social amb preus d'entre 280 i 320 euros gràcies als solars buits que té

No se m'escapi, parli del govern després de les eleccions.

Si jo no tinc força per governar, ja buscarem com entendre'ns i li garanteixo que ens entendrem. Barcelona és massa important per no entendre'ns. I aquesta entesa la buscaré amb el senyor Valls i amb el senyor Collboni. Amb Valls no hi haurà cap problema. Al senyor Collboni jo li demanaria si em vol donar suport a mi o al senyor Maragall.

I si les coses no van com vol, està preparat per estar quatre anys a l'oposició?

Jo estaré on hagi d'estar si crec que puc fer una feina, si puc complir amb el meu compromís personal amb Barcelona. Casado no em va convèncer de res. Jo em vaig convèncer a mi mateix. Barcelona no pot ser Vic, ni Berga ni Solsona; s'ha de poder respirar amb altres colors que no siguin el groc. No pot ser que el nacionalisme s'emporti Barcelona. Barcelona

Els habitatges de menys de 120.000 metres quadrats quedarien exempts de pagar l'impost de béns immobles (IBI)

ha de ser de tots, ni punta de llança ni capital de la República.

La gent diu que el principal problema de Barcelona és la seguretat, com a principis dels anys 2000. Què ens ha dut fins aquí?

Hi ha una responsable, l'alcaldeessa. Ella ha desmoralitzat la Guàrdia Urbana. Ella ve del món ocupa, ve d'on ve, i ha donat benzina als manters, als esquaters, als narcopisos... Hem passat del 6,2% al 21% de preocupació, per dues coses: la inseguretat jurídica del procés i la inseguretat al carrer, la delinqüència. S'ha d'actuar, contra els narcopisos, contra els esquaters, contra els manters. Tot això hi és perquè l'alcaldeessa, o per acció o per ommissió, ha permès que la inseguretat campí per Barcelona. És la capital amb més delictes de l'Estat espanyol. Els homicidis dolosos en grau de temptativa han crescut un 63%; les agressions se-

No autoritzaré cap manifestació a la Diagonal, la Meridiana o les rondes; això és fer malbé Barcelona

xuals amb penetració, un 15%; els atacs contra la llibertat sexual, un 18%; els robatoris amb violència, un 19%; els robatoris en locals, un 20%; els furtus, un 16%. Hi ha 450 robatoris diaris a Barcelona, 330 de mòbils. I això perjudica el turisme, perquè s'ho van dient entre ells. Els turistes no volen problemes i això ens perjudica a nosaltres, que volem protegir el gran aparador que és Barcelona.

Com a solucions, proposen augmentar la Guàrdia Urbana, però Barcelona ja compleix la ràtio de policia local per habitant...

El primer que cal fer és actuar perquè Barcelona torni a ser una ciutat segura. I després podem parlar de temes socials. Però primer actuar. La Guàrdia Urbana ha de guanyar 1.500 agents, per arribar als 3.500, i 500 d'aquests serien de la unitat d'intervenció, que ara està desfigurada per la falta de confiança de l'alcal-

deessa. Aquesta policia ha d'estar al carrer, ha de ser policia de proximitat. A les nits només hi ha 12 cotxes patrulla a tot Barcelona, això és terrible.

I com ho articularia?

La policia de proximitat serien binomis que trepitgin els barris, que coneguin els comerciants, que parlin amb la gent per saber què passa. Quan hi ha un punt calent, s'avisava i la brigada d'intervenció, la dels 500 homes, van a ajudar. Serien cinc brigades de 100 homes, amb un edifici central nou, ja buscaríem on, ben preparats i equipats amb armes llargues, com ara els Mossos, per intervenir. No podem enviar una parella a una baralla multitudinària al Raval, hi ha d'anar la brigada fins que es pacifiqui la zona. Es pot fer, amb més gent i més pressupost. Si ens administrem bé, es pot fer. Ara, algú m'ha d'explicar per què serveixen algunes de les empreses que hi ha a l'Ajuntament. Jo, com a empresari, vindré amb una tisora i, amb màxima honradesa, faré el què cal. Tindriem els diners. A més, enviaríem un missatge arreu del món, sobretot a l'Àfrica: se sabia que a Barcelona no es pot fer el que es vulgui, no es pot posar una manta al terra ni donar una puntada de peu a una porta.

Però hi ha gent que ocupa per necessitat, no?

Jo, si alguna cosa vull fer al Partit Popular, és fer el popular, no el populista. Tenim més de 100 solars buits i amb això es pot fer una gran bossa de lloguer so-

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

cial, a uns preus d'entre 280 i 320 euros; tenim els solars, tenim els tècnics, no ens cobriríem les llicències a nosaltres mateixos... A partir d'aquí, si la Guàrdia Urbana desallotja un grup on hi ha menors, els posem en un d'aquests pisos. Bestieses no en farem cap; si no som humans, ja podem plegar. I ho faríem sense populismes. No som Barcelona en Comú, però farem coses en comú per a Barcelona. De tota manera, això són pedaços. La millor política social és donar feina, han de tornar les empreses a Barcelona, amb seguretat jurídica. La gent vol treballar, no que els donin uns ajuts. Els mals d'Espanya: el 15-M, Podem, va ser perquè molta gent es va quedar sense feina en plegar les empreses per la crisi... i per això es va votar amb els budells i no amb el cap.

I què fem amb els manters?

Han de sortir de Barcelona. La imatge no pot ser aquesta, a banda del problema que generen a les botigues, algunes de les quals ja han hagut de tancar. Ningú que no tingui permís pot ocupar la via pública, ni manifestacions ni manters.

Com?, manifestacions?

Sí, nosaltres demanarem quina previsió de manifestació hi ha i, si son de 50 persones, 100, 200, els obligarem a manifestar-se a la vorera. Trenta persones no poden ocupar les rondes o la Meridiana amb una pancarteta. Això és un boicot a Barcelona que no es pot permetre. Dret a manifestació? Faltaria més, però a la vorera. Si la previsió és important, d'acord, però mai a la Meridiana, ni Diagonal ni a les rondes, mai. Això és fer malbé la ciutat. I que això es complís ho controlaria aquesta brigada d'intervenció de la Guàrdia Urbana.

Tornem als manters...

Els manters han de ser desallotjats. Però s'ha de fer un cens per saber quants són i així sabríem si ingressen diners o no perquè, si no ingressen res, no els puc prohibir i prou, perquè els obligo a ser uns delinqüents, i això no pot ser. El cens ens permetria saber com viuen i buscar solucions. S'ha de mirar si es poden incorporar al món laboral. Es poden agafar unes hectàrees de terreny al Vallès, i que hi facin horticultura, agricultura ecològica, es muntem cooperatives... si ho podem fer, ho farem. Farem el que calgui, però no podem deixar que es trinxí la imatge de Barcelona.

Al programa parlen de reforços en seguretat de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil si no hi ha prou mossos. Això vol dir treure competències a la Generalitat?

La seguretat és competència de la Generalitat. Nosaltres el que demanem és que es compleixi la llei, també amb els Mossos. I amb els Mossos això vol dir que siguin capaços de fer complir la llei. A Barcelona són bastant professionals, però si anem a Girona veurem que porten estrelades a la culata, al cotxe... On anem? Si això no s'acaba, el PP exigirà que es compleixi la llei i, si no, l'aplicarem. Jo soc partidari de salvar el cos dels Mossos però ens han d'ajudar. Els Mossos han de ser policies, han de complir i fer complir la llei. Si no ho fan... Per exemple, posar llaços quan es vulgui i, quan es treuen, s'identifica tothom? Això vol dir que hi

JOSEP LOSADA

ha ordres polítiques.

El deteriorament de la convivència en l'espai públic té a veure amb el model turístic de Barcelona?

El turisme és un premi. Barcelona té el port amb creuers més gran d'Europa. Els bars, restaurants, hotels, estan encantats amb el turisme. Ara, s'ha d'ordenar. Un exemple són els pisos turístics, aquest és un turisme de baguet i coca-cola, que embruta i poc més. No vol dir que hi hagi un turisme bo o dolent, hi cap tothom, però hem de tenir un criteri. Preferim un turisme de qualitat, però si Colau veta hotels que ens durien turisme de qualitat, si perdem l'agència del medicament... Què ens queda? El de la motxilla. Jo no sé quin és el criteri de la senyora Colau. Jo li garanteixo, com a empresari, que no la contractaria pas perquè és una incompetent. He vist moltes coses que s'han fet molt malament, i no ho dic per criteris ideològics perquè no sé pas quina ideologia té aquesta senyora. Barcelona és una gran ciutat, necessita una alcaldessa de categoria... Si veus Pissarello o Asens... jo plego. Necessitem gent important, gent que sàpiga fer les coses, del món empresarial, que siguin capaços de

saber què passa al món, de vendre la marca Barcelona. Barcelona és on és gràcies als barcelonins, perquè, si aquests quatre anys no haguéssim tingut alcaldessa, estaríem millor.

Promet que abaixarà els impostos, com?

Barcelona, tot i administrar-se malament, ha tingut 200 milions de superàvit. Hi ha una disbauxa de diners que marxen per motius ideològics, a empreses d'amics i a empreses que no sé quin sentit tenen i que jo faria desaparèixer. La política, en general, és una agència de col·locació, però l'Ajuntament de Barcelona és *premium*. Si es fa una bona gestió, sobren diners i, si això passa, s'han d'abaixar impostos, sobretot l'IBI, l'IBI dels habitatges que valen entre 80.000 i 120.000 euros... aquesta gent, amb sort, cobra uns 1.000 euros al mes, i els hem de cobrar l'IBI? Per sota de 120.000 euros no s'ha de pagar IBI. I, a partir d'aquí, un d'esglaonat, s'ha de ser solidari.

El PP li permetria una mesura com aquesta?

No crec que hi estigui en contra. En tot cas, tinc plens poders de Pablo Casado. El PP no mana res sobre mi ni jo sobre

ells. El nostre és un pacte de lleialtat.

Al seu llibre 'Barcelona es España' afirma que el carril bici no l'usa ningú a Barcelona.

He de dir que el llibre ha sortit amb una sèrie d'errors, dinou, que corregirem en la segona edició i aquest n'és un... ara...

Digui.

Això no és cert, simplement... Ara, sí que és cert que aquesta política s'ha de consultar amb la gent i segur que arribarem a l'acord que alguns carrils bici s'han de treure. I posar-ne de nous. Ara, penso que, més que treure o posar, el que cal és posar fi al desgavell que hi ha.

Com milloraria la mobilitat?

D'entrada, connectant la Diagonal amb autobusos elèctrics. I així evitaríem fer malbé la sortida sud de Barcelona. Ja han fet malbé la Meridiana...

Llavors, què proposa?

D'entrada, intentar que entrin menys cotxes a Barcelona. Els que estan a dins, la majoria estan molt temps estacionats. S'han de construir aparcaments dissuasius, a Cerdanyola, a Terrassa, a Sabadell... i, si cal, pagar un cànon per les molèsties... i la gent entraria a Barcelona amb tren. La contaminació em preocupa però també veurem com això anirà baixant per l'arribada del cotxe elèctric. El tema és que hi ha gent a la qual els cotxes els fan fàstic. Cap penalització al cotxe. Això sí, elèctric, tot i que em preocupa que fan molt poc soroll. I també cal ajudar la gent que té cotxes dièsel antics perquè pugui renovar-los. No n'hi ha tants d'altament contaminants, però s'ha d'ajudar la gent perquè se'l pugui canviar. Cal fer polítiques en positiu, no punitives.

Ni peatge d'entrada.

De cap de les maneres. El que cal és convèncer la gent i afavorir-la perquè pugui entrar a Barcelona en transport públic. Aparcaments, bonificacions a la gent que ve de fora... I que la Generalitat ens ajudi acabant ja l'L9 i l'L10 del metro.

I les noves formes de transport.

Sí, i tant. Ara, s'ha de regular, patinets elèctrics i ginys d'aquests han de tenir les seves normes, no poden passar per tot arreu.

Com a coneixedor de l'empresa mitjana i petita, com els ajudaria?

El més important és la finestreta única. Ara hi ha una amalgama de finestres, de llicències... jo ho he patit, ja que he hagut de demanar una cinquantena de llicències a Barcelona. Això et provoca que desisteixis. L'Ajuntament ha d'encisar l'empresari a créixer, a muntar empreses. La nostra proposta és que els tres primers anys no es paguin impostos i que en menys d'un mes ja tinguin llicència per obrir. Primer obrir i avisar l'Ajuntament que obrim. Si ho fas malament és la teva responsabilitat i et tancarem l'empresa. Però si ho fas bé, obre i contracta gent. Ja els cobrarem els impostos després! L'Ajuntament hauria de posar una catifa vermella a qui vol invertir, a qui vol donar feina i no posar problemes. Així creem feina i així es genera el benestar social. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Veïns refermen la seva voluntat de votar, tot i la suspensió del TC

■ Els testimonis detallen al Suprem que l'1-O "era la festa de la democràcia", que es van autoorganitzar i no seguien cap crida del govern ■ El TC avala la presó provisional de Cuixart

Mayte Piulachs
BARCELONA

Una professora jubilada, una mestressa de casa, una farmacèutica, un estudiant universitari, un fuster, un informàtic, dos funcionaris de la Generalitat... i així fins a dinou ciutadans van refermar ahir, en el judici al Tribunal Suprem, que van participar activament a organitzar i participar el referèndum de l'1 d'octubre del 2017 perquè era "la festa de la democràcia", en què veïns del barri o del poble van acordar de manera "espontània", o en assemblees de les associacions de mares i pares d'alumnes, de muntar activitats lúdiques als centres de votació el cap de setmana i "autoorganitzar-se" perquè tothom pogués votar l'1-O.

Els fiscals, com dimarts passat amb els primers votants, van continuar insistint a preguntar als ciutadans si sabien que el refe-

La frase

“Senyor fiscal, la testimoni és lliure de decidir si vota o no; no li pot retreure que anés a votar”

Manuel Marchena
PRESIDENT DEL SUPREM

rèndum estava suspès pel Tribunal Constitucional (TC) i que els Mossos i els cossos de seguretat espanyols havien d'aturar la votació. "Si votar és delictiu hauríem d'estar aquí dos milions de catalans", va declarar Joan Porras, veí de Manresa i conegut per donar la bona nit als presos polítics quan eren al penal de Lledoners. El president del tribunal, Manuel Marchena, va renyar el fiscal Fidel Cadena per recriminar a una veïna de Dosrius que anés a votar, i aquest, per justificar l'acusació als polítics, li va preguntar si va anar a votar perquè li de-

ia el seu govern. "Vaig anar a votar perquè volia, i si els polítics m'haguessin dit que no hi anés, hi hauria anat igualment", va declarar amb fermesa Carme Budé, de Dosrius, que ahir va relatar els cops que agents de la Guàrdia Civil van donar a l'alcalde i als concentrats. "Vaig anar-hi ben d'hora perquè no em volia perdre res: volia veure si arribaven les urnes, era una festa", explicava Budé a les desconcertades acusacions, i hi va afegir: "M'havia de quedar amb els veïns després de veure vídeos de les càrregues policials a Canyamars i a altres centres."

Els relats de violència gratuïta protagonitzats per agents de la Guàrdia Civil i de la policia espanyola van tornar a ser relatats per veïns que ho van viure en el Servei d'Ocupació Municipal de Girona, al municipi de Callús, i en un centre de Nou Barris de Barcelona. Front a aquest

Carme Budé, veïna de Dosrius que ahir va declarar al Suprem sobre la votació de l'1-O ■ EFE

caos, l'advocat Jordi Pina, defensor de Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull, també va escollir tretze veïns que van declarar que van poder votar amb tranquil·litat perquè no van aparèixer els cossos policials espanyols, però sí una parella de Mossos, als quals van dir que no els deixaven entrar als centres, i que la nit anterior aixecaven acta del taller lúdic que hi feien. Cap incident, ni amb cap veí contrari a l'1-O, va tenir lloc en un centre de Manresa, a diversos centres de Barcelona, al Catllar, a Cànoves i Samalús, a Cabriels, i a Mataró, amb esmorzar i dinars populars.

D'altra banda, el TC ha desestimat el recurs del

L'alcalde d'Agramunt, citat al juny

La magistrada del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) Mercedes Armas ha citat a declarar el 4 de juny l'alcalde d'Agramunt i diputat d'ERC, Bernat Solé, com a investigat per un delictu de desobediència per la seva participació en l'organitza-

ció de l'1-O a la població. La fiscalia superior de Catalunya va presentar la denúncia contra Solé, a qui acusa d'"una participació activa en la promoció i organització del referèndum", com ara "ajudar a amagar les urnes" en arribar la policia al municipi.

president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, contra la presó preventiva que va ratificar el Suprem, després que ho acordés l'Audiència Nacional el 16 d'octubre del 2017. En una sentència, coneguda ahir, el ple del TC desestima per unanimitat el recurs d'empara presentat per Cuixart contra les decisions del Su-

prem, que va denegar la seva petició de llibertat provisional després de ser processat per un delictu de rebel·lió. En la resolució se sosté que les resolucions impugnades es van acordar duent a terme una correcta ponderació sobre la pertinència, adequació i proporcionalitat de la presó preventiva, segons Efe. ■

Tribeca
café - bar

GINEBRA + TÒNICA SCHWEPPES (5 €)
BEEFEATER · BOMBAY SAPHIRE · TANQUERAY · SEAGRAMS

GINEBRA + TÒNICA PREMIUM (7,50 €)
MOM · PUERTO DE INDIAS · ISH · HENDRICKS · G'VINE

Plaça de les Valls d'Ax,
local 2 · Palafolls

SUPPLEMENT TÒNICA PREMIUM + 0,50 €

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

EMILI GISPERT

LES FRASES

“Prometo dir la veritat. Espero que la veritat els faci lliures”

AGUSTÍ FERRER
Funcionari

“Mentre un guàrdia civil m'agafava pel braç, un altre em picava al cap, al braç i a la cama amb la porra”

PERE SITJÀ
Enginyer informàtic

“Em van agafar pels testicles, em van aixecar enlaire i em van deixar caure com un sac. Al senyor del meu costat el van aixecar per les orelles”

PERE FONT
Jubilat

LA IMATGE

Joan Bonanit mostra la seva identitat i defensa els votants

Ara ja sabem qui és *Joan Bonanit*, el jove que cada vespre desitava bona nit als presos polítics tancats a Lledoners i que fins ara havia guardat gelosament la seva identitat. Es diu Joan Porras, és universitari, va estar a l'institut Pius Font Quer de Manresa l'1-O i ahir va defensar davant del Suprem el dret a votar. “Si votar és delictiu, milions de catalans hauríem de ser al banc dels acusats”, va respondre al fiscal Fidel Cadena.

LA CARA I LA CREU

Determinats, solidaris, pacífics i autoorganitzats

Veurem com “afectarà al tractament jurídic dels fets”, manllevant paraules de Marchena, però la declaració ahir de dinou testimonis que van participar en el referèndum de l'1 d'octubre va ser una mostra de dignitat. De gent corrent que estava determinada a votar i a defensar els col·legis perquè votessin els seus conciutadans. “Tots sabíem que aquell dia s'havia de votar i ens vàrem autoorganitzar”, contestava a la fiscalia Josep Fort, prejubilat de Cànoves i Samalús. “Em venia de gust ajudar”, deia Dolors Prat, jubilada de Les Corts. L'esperit autèntic de l'1-O.

La fiscalia retreu als testimonis que votessin

Eren tantes les ganes de la fiscalia d'emascarar els testimonis proposats per Jordi Pina i d'interrogar-los com si fossin acusats, que el president del Tribunal es va veure obligat a parar-li els peus només de començar la sessió. “No, no li pot retreure al testimoni si va anar a votar a no”, va etzibar Manuel Marchena al fiscal Fidel Cadena, quan aquest pretenia renyar Joan Porras, *Joan Bonanit*, per haver votat malgrat ser perfectament conscient dels requeriments del Constitucional.

SI NO ESTÀS SUBSCRIT
A TOT, ESTÀS MOLT FORA.

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

SUBSCRIU-TE
A UN ŠKODA FABIA
DES DE 99 €/MES

Entrada: 3.193 € - Quota final: 5.589 € - TAE: 9,63%

EL PRIMER MES
GRATUÏT

I TU, PER A QUÈ VOLS UN COTXE?

Exemple calculat per a un ŠKODA FABIA 1.0 MPI 55 kW (75 CV) LIKE. PVP recomanat a la Península i les Balears: 10.289,99 € (IVA, transport, descompte de marca, de concessionari i bonificació de Volkswagen Financial Services inclosos). No inclou les despeses prèvies a l'entrega ni les de matriculació (consulteu les condicions de l'import de matriculació en funció de la comunitat autònoma). Comissió d'obertura: 212,94 € (3,00%). Import que es finança: 7.482,48 €. 35 quotes de 99,00 € i, un cop finalitzat el període, decideixes si vols canviar-lo per un altre ŠKODA, tornar-lo o quedar-te'l pagant la quota final de 5.588,27 €. Entrada: 3.192,08 €. TIN: 7,99%. TAE: 9,63%. Import total endeutat: 9.266,21 €. Preu total a termini: 12.438,29 €. Assegurança de protecció de pagaments opcional financada (325,58 €). Assegurança de retirada de carnet opcional financada (58,99 €). Inclou 4 anys de garantia (o 60.000 km, el que passi abans). Oferta vàlida fins al 31/05/2019 per a clients que financin a través de Volkswagen Finance SA EFC segons les condicions contractuals. Els 99 € PVP del primer venciment del finançament seran compensats via campanya de descompte comercial addicional per part de la marca. La imatge inclou equipament opcional amb sobrepreu. Consulteu-ne les condicions en un concessionari ŠKODA.

Consum de combustible de la gamma Fabia combinat WLTP (l/100 km): 5,3-6,2 l/100 km, emissions de CO₂ (g/km): WLTP: 120-141 g/km, emissions de CO₂ NEDC: 105-113 g/km.

skoda.es

ESERMA MOTOR Av. Maresme, 5 - Mataró - Tel. 93 741 26 00 - www.esermamotor.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ILLA DE ROBINSON

GEMMA BUSQUETS

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Fent de la necessitat virtut

El final de la història de la JEC no ha agradat gens. “De vegades els tecnicismes judicials atropellen el sentit comú”, s’estranya Antonio Casado a *El Ideal Gallego*. Pablo Planas a *Libertaddigital.com* parla de decisió “incongruent”. No hi ha “instruments que privin dels drets constitucionals els qui n’abusen”, es lamenta Juan José Solozábal a *El País*. El fiscal en excèdència Ignacio Gordillo es consola a *El Mundo*: “L’estat de dret funciona”, argument que també recull *Hoy* al seu editorial: “El sistema s’ha mostrat garantista.” Sobre la cacicada de la JEC, res.

Una concepció de la política de Madrid

Ana I. Sánchez treu la bola de vidre: “Junqueras va a l’hemicle per convertir-se en diputat. Rufián li retrà un homenatge a manera de rebuda. Suportarà Abascal l’escena?” Misteri.

Per fi hi ha qui troba la solució al problema

Juan Francisco Ferré dona una pista per fer política: “El triomf electoral de les tribus separatistes a Euskadi i Catalunya no és cap broma de mal gust i hauria d’obligar-nos a pensar.”

Els nacionalistes són els altres, sempre

Eligio Hernández fa anàlisi fina: “Els nacionalismes separatistes de Catalunya i Bascònia han augmentat en aquestes eleccions com a reacció contra el nacionalisme separador de Vox.”

La jugada de Casado

La preocupació d’una part de la premsa és que Pedro Sánchez no hagi de governar “amb l’independentisme”. Així ho recull l’*Heraldo de Aragón* en portada. Mitjans com el *Diario de Burgos* i el *Diario de Ávila* editorialitzen: “El president del PP pretén una jugada clarament avantatgista per Gènova perquè el desgast de mantenir Sánchez a La Moncloa sigui a càrrec de la formació taronja.”

La llei de l’embut una vegada més

Ja tornen a clamar els grans inquisidors perquè una veu catalana manifesta una evidència: hi ha presos polítics. Javi Salado fa aquesta comparació a *La Tribuna de Cuenca*. David Gistau, a *El Mundo*, parla de “plaga nacionalista”. Cristina Losada titula el seu comentari a *Libertaddigital.com*: “Lazis a Mauthausen” i Ignacio Garmendía, a *Diario de Sevilla*, acusa: “Menyspreable intent d’apropiació indeguda”. “Banalitat”, tronon *El País* i *El Periódico*. Ningú parla, tret de Celso Ortiz al *Diario de Almería*, del fet que la dreta espanyola, encara, “aparta la mirada” quan s’ha de “condemnar l’Holocaust.” I del franquisme ni en parlem...

L’ANÀLISI

“L’enemic a batre de l’Estat és el president Puigdemont”

La decisió dels tribunals espanyols ha perjudicat lògicament la candidatura europea però ha evidenciat el que ja sabíem, que és que l’enemic públic número u de l’Estat, l’enemic a batre, és el president Puigdemont, i això, supos, despertarà un sentiment de suport cap a ell; en definitiva, l’esperit de l’1 d’Octubre. Quant a la sessió del judici, em sembla rellevant l’actitud de Marchena. Fa algunes setmanes ja vaig pronosticar que conforme anés avançant el judici veuríem un Marchena amb més mala cara. I efectivament és el que està passant. Pren decisions parcials i autoritàries, com la de no deixar veure vídeos, que ha impedit de confrontar el relat dels testimonis amb la realitat dels fets, i limita cada cop més i amb una gran diferència de tracte les intervencions dels advocats de la defensa respecte de l’acusació. Va arribar al seu zenit, fent gala d’un autoritarisme impropri d’un magistrat, dient a la lletrada Marina Roig si s’equivocava o no amb la seva estratègia de defensa. Així, trobo a faltar una reacció dels col·legis d’advocats, que haurien d’haver sortit en tromba a defensar el dret a la defensa, que està vulnerant clarament el president de la sala.

Jaume Alonso-Cuevillas

QÜESTIONS TÈCNiques

És destacable la naturalitat del relat dels testimonis civils

Són importants les testificacions de ciutadans de diferents poblacions, origen i edats explicant com van viure l’1-O. Hem vist que no hi ha un relat uniforme com quan testifiquen els policies, que repeten les mateixes expressions. Destacaria la naturalitat, la franquesa del relat i la manera molt espontània en què responien els testimonis civils tant a les preguntes de la defensa com a les de l’acusació popular, el fiscal o l’advocacia de l’Estat. No hem vist les llacunes de memòria ni la memòria selectiva que hi havia entre els policies quan responien a la defensa. Hauran de ser valorats en conjunt, tant les testificacions de la defensa com les de l’acusació i les proves documentals.

Núria Angulo

LA TERTULIA

“Serà interessant veure quants espanyols votaran Puigdemont a les europees, perquè hi ha circumscripció única”

MAGDA GREGORI
CAP DE REDACCIÓ DE LA MIRA

“Han dificultat la campanya de Puigdemont però li han servit en safata la precampanya. L’han convertit en un dels principals enemics de l’Estat”

PERE BOSCH
DIRECTOR ADJUNT DE LA REPÚBLICA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

CRÒNICA

Jordi Panyella

Història d'un dibuix

Tenen la sort, els diaris que encara s'editen en paper, de tenir lectors atents, que escrutin cada racó amb passió i maneres detectivesques, a la recerca d'allò que aparentment no es veu, però que hi és. I quan ho troben, esclaten en una joia interior que els referma en la condició de lectors *top*, actitud i estat d'ànim que justifiquen per si mateixos aquest vell i sofert ofici d'explicar les coses que passen, a través del sistema tradicional de la lletra impresa, a qui vol ser informat.

Ben segur que a aquesta tipologia de clients d'aquest diari ahir no els va passar per alt que El Punt Avui, mitjà que, com és sabut, s'edita íntegrament en la llengua pròpia d'aquest país, va publicar diumenge, de manera clara i destacada, com un reclam, una frase escrita en llengua castellana, cosa que ni és pecaminosa, ni està prohibida, ni encara menys ha de ser vilipendiada, sinó que simplement no s'estima, perquè no ho preveu el llibre d'estil de la casa, de la mateixa manera que els rotatius editats a Espanya tampoc publiquen frases en portuguès, per posar un exemple entenedor.

Qui sigui que es fixés en el reclam de la frase en qüestió segur que ho va fer, a més a més, atret per la subtilesa dels mots que s'hi entrelliguen, com un missatge en clau, com una moixaina reconfortant en temps d'esgarrapades, com un vers nu, precís i preciós, i carregat d'esperança.

"Ligeros como plumas mecidas por el viento." Aquesta és la frase en qüestió, que formava part del conjunt de la il·lustració que diumenge ocupava la pàgina que aquest diari dedica cada dia a reclamar la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats, cedint l'espai a la noble i desinteressada col·laboració dels seus lectors.

L'expressió culminava un dibuix tan subtil i tan prim com la mateixa frase, una ploma groga graciosament dreçada que hi apareix ancorada en el punt d'intersecció d'un llaç groc ajagut damunt una superfície plana i infinita. Tot molt subtil, tot molt elegant, en un conjunt trencat només pel toc de vermell que apareix dins d'un cercle, com un guixot maldestre, a l'interior del qual es llegeix la crida "Llibertat presos polítics".

La injustícia, segons Civantos ■ EL PUNT AVUI

L'últim detall de la il·lustració és la signatura de l'autor, un artista catòlic que signa les seves obres amb el nom de la mare que el va parir, Civantos, i que s'amaga en aquest semi-anonimat perquè el gaudi que obté a través de l'expressió artística vol només que serveixi per regalar els ulls d'aquells pocs, privilegiats, que contempen la seva obra en privat, i no pretén, ni ha pretès mai, fer negoci

amb una cosa tan pura i tan autèntica com és el sentiment transformat en obra d'art. Civantos és Antonio Moreno Civantos, un pediatre jubilat, madrileny pels quatre costats, dotat d'una capacitat expressiva sobrenatural, que desborda pinzell, paraules i raons de fraternitat i llibertat, i que el 26 de març passat es va presentar a la seu del Tribunal Suprem, lluint una ploma groga a la solapa, i amb l'ànim de seguir la sessió del judici als líders del procés. Civantos va canviar aquell dia la seva habitual assistència al Museo del Prado, on aprèn dels mestres capturant en quaderns inacabables retalls de pintures cèlebres, per les dependències del palau on s'ubica el Suprem, amb l'ànim de capturar en els seus papers d'artista el teatre grotesc d'aquells polítics en mans de la impietosa justícia.

Si Espanya fos Civantos, Catalunya no tindria necessitat de fer voleiar cap estelada

Civantos va seure en una cadira vellutada al fons de tot de la sala, a l'espai reservat per al públic. Va mirar, va escoltar, va obrir el seu quadern, va desfundar els colors i es va abocar amb una passió creativa desmesurada, inèdita, espaterrant, damunt dels papers, en els quals va esculpir una justícia nua, captiva de la Guàrdia Civil, que trepitja ignominiosament la llei i la voluntat de llibertat de tot un poble. Absort, entregat a la seva ànima creativa, Civantos es va passar les llargues hores de la sessió matinal capturant aquell moment i convertint les seves emocions en una obra que es reproduïx en aquesta pàgina. Després, i a petició expressa d'un redactor d'aquesta casa, va crear el dibuix de la ploma i el petit vers publicat diumenge.

Civantos no només és un geni de l'art, que un dia sorprendrà el món quan permeti l'entrada de càmeres de la premsa al seu pis del barri de Chueca, convertit en una Capella Sixtina laica. És, sobretot, un republicà de soca-rel, una persona de principis nobles. Que ningú ho dubti: si Espanya fos Civantos, Catalunya no necessitaria fer voleiar cap bandera estelada. ■

Pimec voldria partits catalans al govern estatal

Es desmarca de la proposta de la CEOE d'arribar a un pacte entre PSOE i Cs

Redacció
BARCELONA

El president de Pimec, Josep González, estaria a favor que els partits catalans "puguin participar" en les negociacions per a la confecció del nou govern de l'Estat que es formarà després de les eleccions del 28 d'abril passat, segons va dir ahir en declaracions als periodistes, tal com recull Efe. González va destacar que "les matemàtiques permeten moltes combinacions" al Congrés, i ha assegurat: "A nosaltres ens agradaria que els partits catalans puguin participar en el nou govern que sortirà."

El representant de les petites i mitjanes empreses catalanes va rebutjar sumar la veu de Pimec a la de la CEOE, que ha demanat al PSOE que arribi a un pacte amb Ciutadans per configurar un govern estable i es va limitar a demanar que es tinguin en compte els partits catalans.

Al nou govern espanyol, Pimec li demana estabilitat, competitivitat i reducció del dèficit i del deute, a més d'una millora del finançament autonòmic per a Catalunya, segons va indicar el president de la patronal.

González es va mostrar confiat que en la pròxima legislatura serà possible que s'aprovi definitiva-

Josep González és president de Pimec ■ J.L.

ment el règim sancionador que hauria d'acompanyar la llei de morositat, que va decaure per la convocatòria d'eleccions.

Eleccions a la Cambra
González va denunciar també els intents de "boicotejar" i de "desprestigi" el vot electrònic en les eleccions a la Cambra de Comerç de Barcelona i va lamentar que Foment del Treball no hagi acceptat encara la seva proposta per tancar una llista conjunta per triar els representants de les patronals.

González, que dona suport a la candidatura d'Enric Crous, va sortir en defensa del vot electrònic unes hores després que ahir al matí s'acabés el període previst per al sufragi remot i que avui dimecres es dugui a terme el presencial, que també es farà amb mitjans electrònics.

Grífols guanya 114,4 milions fins al març

Redacció
BARCELONA

La multinacional catalana d'hemoderivats Grífols va guanyar 114,4 milions d'euros durant el primer trimestre de l'any, 20,2% menys en comparació del primer trimestre del 2018, per l'elevat nombre de despeses, segons la comunicació que ahir va fer la companyia a la CNMV.

Grífols ho justifica per despeses no recurrents vinculades a transaccions corporatives i a més despeses financeres derivades de l'evolució dels tipus d'interès i del canvi de normativa comptable. Amb tot, els ingressos van créixer del 13,1%, fins a 1.156,8 milions d'euros, i el benefici brut d'explotació (Ebitda) ho va fer del 2,7%, fins a 305,6 milions. ■